

modo soluit. Ad cuius solutionem intelligendam no/ 54 randū est q̄ Aug⁹ tripliciter tempus inrellexit. scz tem p̄ is condendi euangelium. & pmulgandi conditum. et custodiendi iam pmulgatum. Primum tempus fuit ab aduentu christi vsq; ad passionis consumacionem. & ib lo tempore sunt legalia infirmata. & in more christi mor tua. Secundū tempus fuit a passione christi vsq; ad diaul gationem euangelij in omnes gentes. quando potuit dī ci. In omnē rei. exi. so. &c. & hoc tempore sunt legalia ad tumulum deducra. Tercium tempus fuit ab illo tem pore vsq; ad mundi finem in quo legalia sunt quasi in tumulo clausa. Ulterius notandum q̄ tripliciter cā possunt aliquis obseruari. scz ppter salutis necessitatē. propter honestatē. propter proximi infirmitatem. Dixit ergo augustinus q̄ pmo tempore legalia seruari poterant rānes viua. ppter salutis virilitatem. Secun do tempore seruari poterant etiā ab his qui audierunt euangēlūm. ppter honestatē. quia cum honore addu cenda erat synagoga ad tumulum. non quasi idolastra stām abūcienda. Et hoc etiam tempore seruari poterant propter proximi virilitatem ne uidei a fide reuocarentur. Tercio tempore nullo modo sunt seruanda. q̄ qui tam seruat non est materni corporisculi honorato. sc sepulture impudens reuelator. Et ita posuit q̄ petrus & paulus rāres seruauerunt non tantum ppter vi/ randū scandalūm proximū. sed etiam ad honorem debi tum matris impendendū. Et q̄ non tantū simulators. sed etiam veraciter seruauerunt. non propter salutē. ne cessitatem. quia sciebant ea non esse ad salutē necessaria. Similiter posuit q̄ petrus veraciter non simula torie reprehensus fuit a paulo. non quia legalia seruabat. sed quia exemplo suo genitiles iudicare cogebat. Ratio autē sua hec fuit. Nam si fuit ibi tñ simulatio i ob seruatione. ergo propter scandalūm proximi viriliterū licet relinquerē. veritatem. Et iterū quaremodo nō similiter licet relinquerē quod nullū deceret. Rurs⁹ de reprehensione pauli. si simulate tantū reprehendit petrū. salsū ergo dicit & mentitus est. Hal. q̄ & q̄ nō am bulabat ad veritatem euangeli. & q̄ reprehensibilis erat. Sed quis audeat dicere q̄ Paulus in doctrine verita tis dispensationis sit mentis. Q̄ si aliquis diceret. patet q̄ ipse augustin⁹ docet egregius verbis Hiero. addidit nec mirum. nec est inconveniens q̄ posteriores priorib us addant. Ideo modo soluendi Aug. rānes sufficiē tionē adherent qui melius sentiunt. Unde Hugo de san cro vic. dicit. q̄ circumcisio & alia legalia q̄tū ad effica cia cessaverūt post passionem. sed q̄tū ad obseruanti

Distinctio iiii. de baptismo per comparationē ad recipientes.

Hic dicendum est aliquos suscipere sacramentūs & rem. &c. Supra egit magister de baptismo scđm se. Nec est secunda pars in qua agit de baptismo in compara tione ad recipientes. Et dividitur hec pars in duas p tes. In prima agit per comparationē ad cōmunitē recipientes. In secunda specialiter q̄tū ad pauperos. infra in fine huius distinctionis. ibi. Soleat etiam queri. si parvulus in baptismo datur gratia. &c. Prima pars habet duas. In prima magister agit de recipientibus sacramentū. In secunda de recipientibus sacramenti rez tū. ibi. Sunt et alij. ut supra posuimus qui suscipiunt

am ecessauerūt post euangeliū promulgationem. Et pre ter rationem Aug. aliam rationē assignat. quia nec na tura nec ratio sufficit repentina imutantes. & ne videretur lex noua precipitanter data. cū maturitate sub intravit. & vetera transferunt. Et his patet responsio ad primum quod queritur. Concedo enim sicuratio. 56 nes ostendunt q̄ legalia q̄tū ad obseruatiām nō ces sauerūt ante promulgationem. nec etiā quātū ad effica clam vniuersaliter. q̄ creditur. sicut dicit Berñ. q̄ ha buerunt efficaciam in his qui distabant. et precepit ad huc restringi non poterant. In his autē qui scire pote rant. nullam efficaciam habebant. Ad illud ergo qd 57 obhectur q̄ ler & pp̄hetē vsq; ad Johannem. &c. Dōm. q̄ illud intelligitur inclusum. non q̄ tunctū statim defec risset q̄ ex rē legalis obseruātia infirmari cepit. Ad illud quod obhectur de impleōne. Dōm. q̄ im pleōne fuit causa cessationis. Sed causa ista non ponebat effectum nisi claresceret. Veritas ch̄i excludit vni braim tñ dūm clarificatur. q̄ nullus tenetur ad incognitum. Ad illud qd obhectūt de institutōe baptisimī dī 59 cēdum. sicut tacitum est q̄ institutio erat causa evacua tōnē. Sed acutu non faciebat cessare nisi prius paret sacramenti virilitas & necessitas. Sed hec non fuit indicata in opero vsq; post passionem. Dōm. em dicit nichodēmō. Nisi quis renatus fuerit. &c. sed hoc dixit quasi consilium in occulto. Ad illud quod obhectur 60 de Hiero. dōm. q̄ aug. dicitis Hiero. addidit. & clari hoc videt. & ideo eius dicitus standū est. Nā tñ Hiero. addendū et corrigendum sibi cōmisit. Et his patet repugnantie. Nam petrus primo dictauit legalia non esse obseruanda. & ideo non esse gentilibus imponenda. Tamen ipse postmodūm ipse seruavit. ostendens. & ppter statum in quo aliquant fuerant essent honorāda. Idem tñm dē paulo est dicendū. De corrōueria p̄tri & pauli. dōm. q̄ idē senserūt omnino. & tamen petr⁹ iuste reprehensus est. quia reprehensibilis erat. nō q̄ ma le faceret. & aliquid incaute. & ille defectus circūpētionis credo q̄ fuit in eo aliqua culpa. licet nō esse mor talis. & diuina dispensatione hoc permisum est. vt duis petrus reprehensus non desisteret. clarissim veritas pa ter. & petrus exemplū imitandi in actu suo noller dare. Unde erat reprehensibilis. utlis reprehendi & dignus. quia ad veritatem euangeli non ambulabat. & non vsq; quaq. q̄ ex hoc veritas conculcatur. & ideo paulus bene fecit & utiliter qui coram omnibus cum reprehēdit. Nec est excusandus petrus ab yna leui negligētia. ne paul⁹ accusat graui mēdaciū culpa. Adi 61 tumā contrateratē patet respōlio ex p̄dicitis.

rem & non sacram. Prima pars habet duas partes. In prima premissa varia conditōne accipientum. agit de accipientibus rem & sacramentum. In secunda autem de recipientibus sacramentūm. non rem. ibi. Qui vero sine fide accedunt. Prima pars in duas. In pri ma determinat veritatem. In secunda dissolvit dubi tationem sine removet falsitatem. ibi. Quamvis q̄dāz diffireantur illis. &c. Similiter secunda pars in q̄ agit tur de fieri accidentibus ad sacramētūm duas habet. In prima determinat veritatem. In secunda vero remo vert dubitationem ibi. Cidetur tamen Aug⁹. dicit. q̄ si fuisse accidenti. &c. Et ibi primo determinat dubium or tum ex auctoritatē Augustini. Secunda vero determinat dubium quod ortum haberet ex auctoritate apostoli ibi queritur. ergo quomodo illud accipiatur.

Liber

OI

III

Aug. i li.
d baptis.
ogre q ac^r pe-
nitentie forma-
te q dicitur pti-
to pcedat. s^r sus-
ficit q actus in-
formis. vtpore
scrutio. Alteri
em penitentia est.

b. **Nec** puiul^s
sine fide aliena
qui ppiā habe-
re nequeunt daf
in baptismo re-
missio. Cldetur
male dicere. qz
fm hoc si pente-
sint infideles. tē
videtur puiul^s
dāne. b autem
est incōueniens
et contra augu-
Nam sicut dīc
Aug. ad bonifa-
ciū. Esto q pen-
tes ducant fili-
os suos p ignez
nibil eis obest p-
tentum infidelis

Aug. ps. tas. Situ dicas
sicut dicit Aug
ad bonifacium.
q habet virtutē
a fide ecclēsī. q
adest. esto tunc
q nullus sit fid-
lis. videtur q sa-
cramentū nullā
habeat virtutes

Sed hoc falsoz
Aug. de est. quia bapti-
pnia.

¶ alij suscipiūt sacfmet rez
alij sacramentū t nō rez alij re-
t non sacramentū.

Dicē
Du ē aliquos susci-
pere sacfmet t rez sa-
cramentū. alij sacfmet t nō rem
alij rem t non sacfmet.

Der recipiēt rem t sacfmet
determinat veritatē. b

Sacfmet t rēs suscipiūt oēs
paruuli qui in baptismo ab ori-
ginali mundant peccato.

Remouer falilitatem c

Quāuis qdā diffiteant illis
q pīturi sunt puiulis in baptismo
dimitti pītā: innitentes illi vbo
Aug. Sacra in solis electis effi-
ciūt qd̄ figurāt nō intelligētes
illud ita eē accipidū. qz cuz iaz
līs efficiāt sacra remissionē. nō
hoc eis faciūt ad salutē. s solis
electis. Mā q oib^r puiulis i bap-
tismo fmitat pītā baptisimū
Aug. euident dicit. A puiulo in
qz recenter nato vspz ad decre-
pitū senē. sic null^r phibef a bap-
tismo ita null^r ē qn pītō moriat
in baptismo. Sz puiuli tñ origi-
nali maiores vbo etiā oib^r q ma-
le viuēdo addideft ad illud. ni-
sienor mitas vte spēdiat. t pītō
Adulti vbo q cū fide baptizāt sa-
cramentū et rem suscipiāt.

Der recipiēt rem t nō re
t definiat veritatē. d

Quīd sine fide vel fice ac-
cediūt. sacfmet nō re suscipiūt. vñ
hiero. Sūt lauaca gētiliū. he-
reticor. s^r nū lauāt ad salutē. In
ecclā ēt q nō plena fide accipi-
unt baptisma. nū spm s^r aquā sus-
cipiūt. Aug. etiā ait. Judeis oib^r
cōtā erāt sacfa. s nō cōis oib^r
erat gfa q ēxtus sacfor. Ita et
nāc cōtā ē baptisim^r oib^r bapti-
zatis. s^r nū xtus baptisimi. i. ipa g-
tia. Ite ois q iāsue volūrati ar-
bit cōstitut^r ē. cū accedit ad sa-
cramentū fidelis. nū peniteat eū
veteris vite. nouā nō pōt ichoa-
re. ab hac pnia cū baptizāt soli
puiuli immunes sūt. Ibis alij se-

Quartus

testimonij agte osidit adultis
sine fide t pniā vera in baptis-
mo si pītīgīam remissiōis. qz
b' nec puiulis sine fide aliena q. p
pītīgīe nequeūt daf in baptis-
mo remissio. Si qz gōtē accē-
dit nō habēs verā cordis pītō
nē. sacfmet sine re accipit.

Determinat dubitatōem or-
tā ex autoritate aug.

Elideſ tñ aug. dicere q etiā
fice accedēt q ethzodii ſtūz
in ipo momento quo baptizat
ola condonēt. t post baptisimū
mor redeant. Sed nō hoc asse-
rendo dicit. Imobane opinōez
t pītīgīam ſtūz cōferendo. ait
em sic. Ihs q fīctō corde bapti-
zant. aut pītā nullaten^r dimi-
tunt. quia spūssancus discipli-
ne effugiet ſtūz. aut in ipo tpis
puncto per vim sacramenti di-
missa. iterū per fictionem repli-
cantur. vt etiam illud verū ſit.

Quotquot i xpō baptisatēſ ſtē
tē. Etia illud. Spūssancus di-
cipline effugiet ſtūz. vt indu-
at eum xpīm ſanctitas baptisimi
exuat eum xpīm ſtūz ſtūz
Nam redicdimissa peccata v-
bi fraternalia charitas non ē. apte
dīſ. docet. etiam in vlo ſeruo a
quo dominus dimissum debitū
petit. quia ille conseruo dimi-
ttere noluit. Sic non impeditur
baptisimi grātia. quo minus om-
nia peccata dimittantur. etiam
ſi ſraternum odium in eius cui
dimittantur animo perſeueraſt.

Soluitur enim hēſternus dies
et quicquid ſuperēt. t ſoluitur
etiam ipo hora monētūz ante
baptisimū t in baptismo. Dein-
ceps aut̄ pītīgīo re^r incipit eſſe
nō ſolū pītīgīo ſtūz. s̄ et pītīgīo ſtūz
diez. horaz. momentor. redeū-
tib^r oib^r q dimiſſa ſit. Hoc aut̄
vt pītīgīo ſit ſub assertōe dixit.
qz ſtūz ex eo qd̄ ait ſi eodēlib-
ſic. Si ad baptisimū ſtūz accedit
dimiſſa ſit ei pītā. aut ſi ſtūz. Di-
miſſa eligāt qd̄ voluerit. Ecce
agte cernis. ſi tñ itēdīſ id dixi-
ſe. Aug. nō aſſerēdo. s̄ q rēdo. t

lam fictionēba/
but. ergo recit
pit effectū bap-
tisi. **G. dīſ.**
q ad ſalutēmg.
ulti requiritur
virtus paſſiōis
xpi cum fide pīt-
iū. ſicut dīc au-
gu. et ſupra on-
ſum ſit. Sz en
non optet vt ſic
fides offerentū
ſed ſufficiat q ſit
dīſ. **In lib. de**

daptisim.
fides ecclēſie q
est. vel ſi bec de
ſicceret. ſufficeret
meritū fidei qd̄
fuit in ecclēſia.
Sicut enī oia-
tionibus ſanctō-
rum in vla. de^r
reconciliat mul-
tis pītō. ſic
merito ſanctōz
qui ſunt in pītā
multa remittau-
tur nob. qd̄ pītā
meruerunt nob. Rom. vi.
Et hoc dīc aug. ſap. ſ.

ad bonifacium.
cū offeruntur p-
uuli ad pītīgīo
dam. gratiam.
tām ob eis quo-
rū geſtantur ma-
nū. qz etiā ab
ipſis ſi ipſi ſide
les ſit. qz ab v-
niuersa locatē
Athei
te ſanctōz arz xvij.
fidellum. Ab oī
bus nāq ſoffer-
ri. intelliguntur
qz ſtūz placet q
offeruntur. t qz
ſanc. a et indi-
dua caritate ad
comunō ſpī
ritualē adiuua-
tur. t ſtūz offeren-
tes pītā intelligi
ſcri. nō ſolū qui
ſit in ecclēſia mili-
tante. ſed et qui
ſunt in trūpā
te. Nihilomin⁹
tamen verū ſtē
gōtē ſacramentū
baptisimi. pītīgīo
partulis meri-
to ſidei ecclēſie
militantis. que
qz ſtūz poſſit deſi Augu. i.
eodem.

cerei alidbys psois spalr. gnatice tñ nñc deficet nec deficet
Iure illud math. vlti. Ecce ego vobiscum sū usq ad cō
sumationē seculi. vnde sicut sp̄s semp̄ saluatur in aliq̄
individuo. sic fides in aliq̄ fideliū. z hoc diuina pui
denta faciente.

Nec vñq̄ sicut
posth̄ incepit
ecclia. qn̄ s̄p̄ eēt
aliq̄ q̄ deo pla
cerit sic nec vñ
vñc.

Gal. iij.

C Tunc vale/
re incipit z̄. cū
illa fictio vera/
ci cōfessiōs reces/
serit a corde. Lō
trav. fm̄ boc q̄
cōfessio expellat
fictiōnē. sed hāc
nō potuit expel/
lere baptismus
q̄ maioris virtu/
tis est confessio
sue pñia q̄z bap/
tismus. **R.**

D dōm q̄ cōfessio
inquantū est sacramentalis nō expellit fictiōnē. sed in/
q̄tā ēct̄ voluntari p̄cedēs o malo volto v̄l. p̄posito.
z̄ ira n̄ expellit p̄ naturā sacri. s̄z p̄ nñz libertatis volunta/
tis cū sacramento pñse. que voluntas si adeserit in baptis/
mo omnē culpam deleret. et ita ex hoc nō sequit̄ q̄ pñia
sit maioris virtutis. **D** Induit hoies xp̄m aliquādō
usq ad sacramenti p̄ceptiōem
aliq̄ usq ad vite sanctificatiōz
atq̄ illud p̄mū bōis z̄ māl p̄t ec̄
cōe. b̄ at ē p̄p̄iū bonoꝝ z̄ plorū
Omnes ergo q̄ in xp̄i noīe bap/
tizantur xp̄m̄ induit̄. vel fm̄ sa/
cramenti p̄ceptiōem. vel fm̄
vite sanctificatiōem.

H Intelligentiaz huius partis principaliter q̄/
rūt̄r̄ duo. Primo q̄ris de suscipientib⁹ sacram/
baptismi indigne. Secundo de suscipientib⁹ sic/
re. Etrea pñm̄ queritur tria. Primo querit. vtrū bap/
tismus in dignitate suscipientibus delect om̄ne culpā. Se
cundo vñz delect om̄ne pena. Tercio queritur vñz i om/
nibus equalē habeat efficaciam.

Questio 5

Q̄ in dignitate suscipientibus delect om̄ne culpaz ostendit
sic sug illud Ero. tuū. nec vñz ex eis remā sit. Hlo. om/
nia peccata ablata sunt in baptismō. potentia dyaboli
est submersa. Item baptizatus si statim post baptis/
mum moeres evolaret statim sicut dicunt sacer. z̄ Be/
da q̄ baptizatus aperit celum. Sed nullus statim eu/
lat in quo est aliqua culpa. quia pfectio glo. ienō cōpa/
titur culpam. q̄ baptism⁹ delect om̄ne culpam. Item q̄z
rulacunq̄ gratia delect om̄ne mortale. et etiam veniale.
de quo est contrito. ergo si sacramentum baptismi ali/
quid addit. viderit q̄ delect om̄ne culpam. Item
sacramentum baptismi est remedium pfectiō cum sit
fundamentum legis pfectiō. ergo cuz originales pec/
catum priuauerit boiem innocentia directe z principa/
liter. non delect pfecte originales nisi restituendo inno/
centiam. s̄z n̄ est innocēs simpliciter. nisi qui carer om/
ni culpa. ḡ. z̄. Cōtra diuerioꝝ morboꝝ diuersē sunt
medicinae. sicut dicit Grego. q̄ non sanat oculuz. sanat

Ephe. iij. Induite noui boiem q̄ fm̄ tñ c̄reatus est in
iusticia z sanctitate veritatis. Ite induitio dicit aliquē
habitu. ergo cuz inficto nullus habit̄ def de nouo. vñ q̄
nibil induat. **R.** dōm q̄ induere xp̄m̄ est aliquē habi/
tū accipe p̄ quez 4

te baptisant̄. s̄. vt moriant̄ vetu
stati peccati. sicut xp̄s vetustati
pene. induit̄ xp̄m̄ quēp̄ grām̄
habitant̄ habent. P̄t̄ t̄ alter
fotui. Duob⁹ em̄ modis xp̄m̄ in
dnere dicimur. velsac̄i assūm/
p̄cē. vel rei p̄ceptōe. Uli aug.
Induit̄ hoies xp̄m̄ aliquādō
usq ad sacramenti p̄ceptiōem
aliq̄ usq ad vite sanctificatiōz
atq̄ illud p̄mū bōis z̄ māl p̄t ec̄
cōe. b̄ at ē p̄p̄iū bonoꝝ z̄ plorū
Omnes ergo q̄ in xp̄i noīe bap/
tizantur xp̄m̄ induit̄. vel fm̄ sa/
cramenti p̄ceptiōem. vel fm̄
vite sanctificatiōem.

Aug. iij.
aliquid gratiā da
tum ad hoc pre
parans z dispo
nēs. Dico ergo
q̄ yiri sancti et
charitatem hñt.
z bona opera. et
cōuerſatoꝝ scām̄
z̄ sac̄m̄ p̄ceptē. z̄ xp̄m̄ induerūt q̄tū ad sac̄i suscep/
tiōnē et conformatiōnē in conuersatione exterius z inter/
rius similiter. S̄z sicut accedentes q̄ exterius suscep/
tū signū vel q̄d est signū passionis er moris. z resurrec/
tis. z interius characterē q̄ ad grām̄ disponūt. xp̄m̄ aliq̄
mō induit̄. s̄z imp̄fere. q̄t̄ quis nō renouetur. tamē no/
uo homi q̄dā mō siles fūt. z̄ sic p̄t̄ vñc obm̄. Proces/
cedit em̄ fm̄ q̄ induit̄ d̄t̄ cōformitatē fm̄ hñt̄ p̄fēm̄. z̄

calcaneum. ergo cuz culpe sine diuerte. nō tantū specie
z̄ genere. vrpote origiñlis. z̄ actualis z moralis. ergo
ad hoc q̄ euren̄ necesse est q̄ diuerte adhibeantur sp̄ua
les medicinae. sed baptismus est vñcūm sacramentum.
ergo non delet om̄ne culpam. Item gratia baptis/
malis est gratia incipientium. Sed status incipientū
magis est comp̄sibilis culpeꝝ proficiētū z per/
fectorum. z gratia incipiētū magis compatitur culpā
z̄ proficiētū vel perfecta. sed gratia in proficiētūbus
et etiam perfectis compatitur aliquam culpeꝝ. s̄. Iveni
alem. q̄ multo fort̄ gr̄a baptismalis. **R.** Ite esto q̄ ali/
quis accedat ad baptismum cum motu venialis pecca/
ti. aut datur ei effectus sacramenti aut non. Si non. q̄
est fictus. Sed quicunq̄ est fictus peccat mortaliter. q̄
veniale peccatum illi est mortale. q̄d stultū videſ ſi quis
hoc dicit. quia ad nihil nouū obligat. Si autē nō ē
fictus ergo recipit grām̄. z̄ constans ē q̄ illa non delet
culpā. q̄t̄cū simul ēēt z̄ non ēēt. q̄ gr̄a baptismalis non
delet om̄ne culpam. Item si baptismus delect om̄ne
culpam. cū sacramēta non sunt nobis necessaria niſi ad
culpam delendam. quia ſi non elſet peccatum. non eſt̄
sacramēta. ergo cetera ſuperfluent. z̄ ideo q̄ris. vñ/
talis effectus debuerit dari alieui sacramento. z̄ quare
magis sacramento baptismi z̄ alicui alioꝝ. **R.** dōm
q̄ sicut auētes dicunt. z̄ magistri cōmunicer aſſerūt. in
sacramento baptismi ſi plene p̄ceptitur eius efficacia
z̄ remedii. om̄is culpa delef. z̄ restituif̄ bono in p̄fū
nam innocentiam q̄tū ad ſiam. Si queratur ratio hu

Liber

ius. dicendum quod huius ratio causalitatis fuit divina libera
litas que tantam huius sacramento ostulit efficaciam. Si
autem queratur ratione huius potest congruitas triplices assig-
nari. Prima potest esse ex parte eius contra quod baptismus per
partem est scilicet originale, quod in omnia peccata petores in anima
reliquit sequelas, et cuius corruptio est universalis et
magna, et ideo congruum fuit ut deus magne efficacie
remedium institueret in contrarium, ut sicut in corruptione illius morbi manifestatur rigor divine iusticie.
sic etiam in remedio manifestaretur dulcedo divinem misericordie.
ut non solum illum morbum sed omnia que conse-
quentur annera huius remedij virtute delectantur. Et hoc
est quod dicitur Roma v. Non sicut delictum ita et donum
est. Secunda congruitas est ratione eius quod est secundum ad regenerandum.
Vnde in hoc sacramento transferitur homo a parte
tenebrarum in adoptionem filiorum dei, et maxime agitur lar-
gitas divina misericordia in primo reditu et aduentu. Et hoc est
quod dicitur Iohannes viii. per lauacrum regeneratio et renova-
tiōis spūscti, quem effudit in nos abunde. Tertia con-
gruitas est ratione ordinis, quia illud est primum inter omnia
sacra menta fundamentum ad alia, id est perfectum est
fundamentum placuisse divina misericordie huius sa-
cramento per seipsum dare efficaciam ad delendum omnes
culpam, et priorum oblitus iste, quod baptizatus est et quasi
nouus effectus, omnino ad interiora extendat se. Et quod
dispositum est huius sacramento dare principiam efficaciam, et
quod virtus passionis Christi huius sacramento adesseret, et
dedit etiam significatam, hoc enim inter cetera ma-
gis indicat aliam fieri sanctam et puram. Concedendum
est ergo quod debet omnem culpam. Ad illud quod obiectum
est diversorum membrorum diuersae sunt medicinae et
dici potest quod hoc est vera in corporalibus in quibus est arcta
ratio virtutis. In spiritualibus autem ubi est maior communio
bonitatis secus est. Sed quia hoc et diuimus
verum esse in spiritualibus, propter hoc quod sacra disticta sunt
omnes et remedium potest morbum respicere. Dupliciter
autem quia principaliter fit ad hoc, aut quia huc curat et
etiam annexum. Dico ergo quod in diversis sunt morbi spiritualis
diuersae sunt medicinae sacramentales principaliter ordi-
nare ad illos. Si autem morbus habeat aliud morbum
coniunctum, et medicina perfectam habeatur, rursum cu-
randi, non tantum curat principalem sed etiam annervat
et sic deo facere baptismum. Ad illud quod obiectum
est gratia baptismalis est incipientium, dicendum quod gra-
tia baptismalis haberet duplicitem comparisonem, scilicet
ad bonum ad quod habilitat, et ad malum a quo cura-
rat siue peccatum. Secundum primam comparisonem con-
petit status incipientium. Sed quantum ad altam com-
parisonem cum sit perfectum medicamentum habet
viam gratiae perfecte, et hoc ex divina ordinacione, qui in
illo sacramento voluntaria delere, et innocentiam per-
fecte restituere. Ad illud quod obiectum est de motu ve-
niali peccati, quidam respondent quod veniale tunc effi-
citur mortaliter, quia negligit se preparare et ad sacramen-
tum disponere, non quia idem peccatum quod sit veniale
sit mortale, sed quia additur contempnus qui est mortaliter.
Sed hic sermo durus est, quia frequenter insur-
gent veniales motus, etiam cum spirituales homines
sint in perceptione diuinorum sacramentorum. Ideo
dicendum est fieri dupliciter, scilicet simpliciter et secundum quod
fieri simpliciter auferetur, et hoc est voluntate mortaliter peccandi. Fieri secundum quid hoc est veniale
que non impedit ingressum gratie sed complementum
gratiae, unde in talibus non habet perfectum effectum. Ali-

Quartus

ter tamen potest dici quod motus venialis non facit fieri
simpliciter, sed ad tempus, quod gratiam non expellit, sed
recordatur non elevat se ad recipiendum diuinam
gratiam, et quando talis motus cessat, credo, quod statim
baptismus plenum effectum habeat, et hunc motum et
alia peccata delectantur, etiam si non superueniat de illo co-
tritio noua. Quod dyliktum obiectum pater, quod capitulo 10
non est iterabilis. Et iterum aliquis sequitur rema-
nent, quod huius non sint culpa, inclinatio tamen ad cul-
pam, et ideo indigent remedijs alij. Quare autem hoc sa-
cramentum magis sit efficaciter alia, pater ex iam dicit.

Quinto

Uterum sacramentum baptismi delectat omnem penam
Et sic videlicet Roma ix. Sine penitentia sunt dona
dei. Glosa. Gratia dei in baptismo non requirit genuitum
aut planctum, aut aliquid aliud opus, ergo videtur quod
baptismus nullius pene sit debitor. Item Augustinus de
caritatem. Baptizatus es, mundanus es, et restitutus
est corpus tuum ad statum primi hominis, ergo si pri-
mus homo nullius pene fuit debitor, videtur similius
quod nec baptizatus. Item prior est deus ad misericordiam
quod ad condemnandum, et passio Christi propter meritorum pec-
catum ade dementit, sed deus in ultione peccati ade penas
nobis multipliciter infligit, ergo multo fortius propter meri-
torum passionis Christi non tanta culpa, sed etiam a pena
debet eripere, omnis scilicet quam infligit. Item remo-
ta causa removendi debet effectus, sed causa nostra pena
litas et mortalitatis fuit culpa, ergo restitura innocentia
iam non debet durare penalitas aliqua vel mortalitas.
Si tu dicas quod culpa fuit causa mortalitatis, non
sic innocentia causa contraria. Contra, si oppositum est
causa oppositi, ergo cum culpa sit causa ponens morta-
litatem, similiter innocentia ponet impenitentiam et im-
mortalitatem, ergo si baptizatus reducitur innocentiam
videtur tollat omnem penam. Contra, Videlicet par-
tulus baptizatus qui nullam culpam considerunt propter
peccatum multis cruciatibus subiacere, et constat quod non in-
juste, ergo baptizatus non absolvitur ab omni pena.

Item videlicet quod non debeat ab aliqua pena absoluere.
quod Augustinus dicit. Aut deus puniri aut homo. Et iterum
videlicet ad Iohannes vi. Justus est, scilicet negare non potest, quod cum
dimittere malum impenitentia sit relinquere universaliter
ordinatum, et etiam facere contra iustitiam, videtur, quod
deus in baptismo non debet ab omni pena absoluere.

Cite baptismus magis est remedium contra originale quod
contra accusatorem. Sed non curat a penis contractis per
originale, quod nec absolvit a penis debitis actuali, ergo videtur quod
etiam nulla. Si tu dicas quod relinquatur ad exercitium
Litterarum. Nam est exercitium in penis personalibus, et
sit in naturalibus, ergo potius deberet illas dimittere
Propter hoc est questione, cum bonus medicus intendat
semper radicem morbi curare, et bonum remedium ad hoc
seratur, propter quid baptizatus relinquat magis pen-
nam somnis que inclinat ad peccatum, et alias penas
debitas pro peccatis. Propter quod distinguendum est in penis.
Quedam enim pene sunt eternales, et quedam temporales.
Ab omni temporaliter absolvitur baptizatus delendo
omnem culpam. In temporaliter vero distinguendum, et
quedam contrahuntur, quedam assumuntur. Contra
hunc autem sicut famelis, sitiis, et passiones contemporaneae
vite. Quedam imponuntur et assumuntur, ut ieiuniis,
et corporalibus et spiritualibus exercitiis, et laboriosa opera.
Baptizatus ergo absolvitur ab omni pena eternali, ab
soluit nihilominus ab omni temporaliter satisfactoria su-

ue assumpta non autem ab omni contracta. ut pote a sa-
12 me. sibi et infirmitate. et ceteri penit spiritualibus. Ra-
tio autem huius est quod deus ad hoc ipsum non ordinavit.
Et ratio quare non ordinavit est quia congruum fuit.
quod huiusmodi penalitates in nobis relinquere. et hanc ad
manifestandum equitatem divini iudicij. ad demonstran-
dum meritum passionis christi. ad promouendum lib-
arum. Ad manifestandum equitatem divini iudicij. ut illa
sententia quam diceauerat de more adeo et posterorum
eius immobilis permaneret. Unde ab illa nemo evadit.
Ad ostendendum fructum passionis christi. quod si dominus
curaret naturam et somitez. et filius nasceretur im-
munit a culpa. nec indigeret regenerari a christo. ideo
ut omnes seipius passione noscant egere data est virtus
sacramento a passione. sicut ad hoc ordinatum est ut pe-
nas remittat personales non naturales. quod remedium
recepit personam non naturam. et. Ad amplificandum
meritum libarum. arbi. Promouent enim ad bonum multipli-
citer huiusmodi penalitates. Dantur enim propter humili-
tatem. Job. viii. Sagitte domini militant in me. qua-
rum indignatio. et. Lumen incusione. Job. vi. Ter-
rores domini militant contra me. Propter suipius cog-
nitionem. Iai. xviii. tantummodo sola veratio dabit i-
tellecum. et. Propter stimulationem ad bonus. Mich-
ah. Surgite et ire quia non habebitis hic requiem. Pro-
pter exemplum non peccandi. Zach. xiiii. Adam exemplum
meum ab adolescencia mea in exercitu virtutum. Judi-
cium. iii. Hec sunt gentes quas reliquit dominus ut eru-
deret israel. Propter hoc ut sit signum adoptionis filiorum.
Hebre. xiiii. Si erra disciplinam estis. et. Pro-
pter hoc etiam ut nemo accipiat hoc in retributonis pre-
mium. ne sciz homines propter hoc ad baptismum ve-
nirent. Si enim daretur ibi immortalitas. propter hoc
plures accederent quod propter gratiam. nec sudes tunc ha-
beret meritum. cui humana ratio preberet experientiam.
13 Prima ergo ratio que dicit quod remanet pena corporalis
concedenda est. Sed quod dicit Aug. quod corpus resti-
tutum est in statum primi hominis. dicendum quod intelligi-
tur hunc ad innocentiam non quantum ad naturam.

14 Ad illud quod obiectur quod deus prior est ad mis-
randum. dicendum quod sic deum misereri. ut iniuria
labilis maneat sententia veritatis. et ideo parere non
debuit sententiam latam contra honorem retractare. sed
manente sententia remedium misericorditer adhibere.
Et primum fecit quasi compulsus. secundum vero ex se.
Rursus meritum christi non ordinatur efficaciter nisi
15 his qui ei ahaerent. et ira perdonas respici. Ad illud
quod obiectur ex causa domini quod est quedam causa effici-
ens et conservans. quedam inducens sed non conservans.
Primo modo haber veritatem. Secundo modo non. Ex-
emplum horum est in sole et lumine. gladio et vulnere. Pri-
mo modo culpa non est causa pene. sed secundo modo
Qd tamen obiectur quod sit oppositum causa oppositi. et.
dicendum quod illud est verum ubi estora causa. Postest ni-
bilo minus dici quod innocentia non est causa immortalita-
tis meritorum. sicut culpa fuit meritorum mortalitatis
et quis mercat. tam divina dispensatione ut dicitur est
non redditur statim. Ad illud quod obiectur quod aut puniri
16 aut homo. dicendum quod homo aliquam penam habuit cum pec-
cauit. aliquam non cum conteritur. residuum vero soluit. chri-
stus te suo. et sic non remaneat impunitum. Ad illud di-
cendum quod baptismus est remedium resipies personam non
naturam. et rones huius dicitur sunt. Ideo pena psonalez
17 non naturaliter remittit. Ad illud quod obiectur de me.

dico quod curat radicem. dicendum quod deus virtus modo cu-
rare potuit. sed tamen magis hoc modo curare dispo-
nit. non ut totum genus curetur simul. sed quilibet qui
vellet curari et quilibet in propria persona. quod magis
astringebarat dum hoc ut recognoscebat beneficium. Et
divina erat instituta hoc exigebarant taliter et gruus et decus.
Si enim uniuersus nos deus curasset in radice. non
sic gratia dei cognosceret quilibet. nec ita gratus esset
de beneficio proposito in alio sicut de prestito in seipso.

Questio iii
Utrum digne recipientes sacramentum baptismi. om-
nes et equaliter recipientes eius efficaciam. Et quod sic vi-
tetur Aug. in libro de uno baptismo. Baptisari alicui
alio magis non dicitur. vel minus. ergo equaliter.

Respondeatur videtur quod baptismus restituit quemlibet
ad plenam innocentiam. ita quod baptisatus statim euola-
re simogetur. Sed unus non est altero innocentior. sed
et. **Si** baptismus habet efficaciam a passione christi.
sed iesus le equaliter obruit pro omnibus. ergo et sacramen-
tum equaliter habet efficaciam in omnibus. **Si** queritur
in quo maior est habet efficaciam. aut in eo qui magis pe-
ccauit. aut in eo qui minus. Quod in eo qui magis videt.
quia utriusque totum remittit. et illi magis qui peccauit am-
plius. Sed quod in eo qui minus videt. quod ille est gratia dig-
nior. ergo et. **Cetera.** dicitur Matth. xix. Dedit vni-
cuiusque filiis propriam vestimenta. sed unus est dispositus magis
quam alius. ergo unus plus accipit a deo in baptismo. et alter
ter. **Item** Dam. Peccator omnibus similiter per bap-
tismum veniam datur. gratia autem secundum proportionem fu-
dei et purgationem. **Si** deus dator est gratiae in bap-
tismo. et consecrat per voluntarius et rationalis. Sed ratio
dicat cum qui donat secundum quod melius inuenit aliquem
dispositum plus ei donare. ergo et. **R. ddm. q. sic** 18

supradictum est. prima res baptismi est character. secunda
est infusio gratiae. tercera est restitutio innocentie. Quan-
tu ad characterem non est magis vel minus. Unus enim
alio non est magis baptisatus. Quantu ad tertium scilicet
innocentiam equaliter. Sed quod unus non est magis inno-
cents alio. Quantu ad medium vero quod est gratia di-
cendum quod est magis terminus. Sed gratia duplificem ha-
bet actum. scilicet habilitare ad bonus. Quan-
tu ad delerionem peccati maior est habet effectum in eo quod pli-
comit. scilicet non in propter hoc est aior. quod modica gravis de-
lere oculi culpam. Quantu vero ad habilitatem ad bonum in
eo quod magis dispositum se. maior est huius efficaciam. Et propterea
ipsa est maior. quod ex hac parte attendit augmentum gratiae. Per h-
anc partem oportet illud de passione. Ad quod ddm. q. et iesus
per omnes passus est. non tam habet passio ei in omnibus effi-
cacia. quod non oculi se disponunt sic. Et si equaliter passus est.
non tamen huius equaliter oculi efficaciam. quod non oculi equaliter se dispo-
nunt. scilicet qui propter iniquitatem accedit magis accedit sicut ad ignem
Primum duos currunt per illam viam per quam est equalitas ca-
racteris et innocentie. **Ad** illud quod queritur. cui plus do-
nat. vel ei qui plus peccat. vel ei qui minus. ddm. q. huius
ad remissionem culpe et dimissione pene ei qui plus. qd huius vero
ad habilitatem ad bonum alter per eum per quam magis se dispo-
nit et deinceps accepit. quod frequenter ubi habundavit delectus. su-
pabundavit et gratia. Tam ceteris partibus minor preparatio
ei qui minus peccauit per maiorem reputanda est. Unus credo ma-
gis ei dispositum ad gloriam. Et si tu obijcas. cui plus di-
mittit plus diligat Luce. vij. ddm. q. illud non ponit. quod
tra sit semper. sed quod de bono et equo debet plus diligere
ex dimisso. sed non oportet quod plus diligat ex bono dato
et commisso. et sic patente omnia circa hec quesita.

Liber

Qonsequenter q̄d ad finē articulū querit dicit
accidentib⁹. Et circa h̄ q̄rū tria. Primo querit
verū aliquis invitus sive coact⁹ suscipiat sacra
mentū baptismi. Secundo virū fieri recipiat sacramētū nō re
Tertio virū recedente fieri de baptismū habeat in eo ple
nam efficaciam.

Questio. i.

Nec aliquid invitatus nō recipiat baptismū vī. qđ dicit
eternali Innocentij. q̄ si aliquid oīno recusans immerget nō
est baptizat⁹. H̄c in sacro baptismi h̄bit m̄ritimoniū spūiale. et respontas aia cito. Sed m̄ritimoniū spūiale aut
tm̄ aut plus exigit de cōfessō q̄d m̄ritum nū carnale. er
go si coactio impedit m̄ritum carnale simili vī q̄d i
pediat ne quis suscipiat baptismatis sacramētū. H̄c sa
cramentū ē donū dei nō solū rōne grātie grātū faciens
sed etiā carceris imp̄si. Sed gra dei nō tm̄ nō daf re
pugnantib⁹ imo etiā subtrahit. q̄ video q̄ talis nulo mō
conferat sacramētū. H̄c lex euāgelica est lex liberta
tis. ergo et sacra euāgelica sunt libertatis. S̄ qđ liber
tatis ē libere suscipitur a voluntate. ergo video q̄ nec de
ture nec de facto aliq̄s sacramētū baptismi recipiat invitatus.
Contra. Parvulus et furiosus recipiūt sacramētū q̄z renitent
sicut patebit infra. Si ḡ hoc verū ē. ad recepti
onem ei⁹ nō cocurrerit actus voluntatis. q̄ ita recipit invi
tus ut voluntari⁹. H̄c baptismū ē remedium cōtra origi
nale. q̄ originalē h̄bit necessario puer cū nascit⁹. ergo vi
tē s̄li⁹ q̄ ad baptismū possit fieri aliqui necessitatis vio
lētiae. Item nō pōt magis cogi voluntas q̄z cōmītan
do vel intēcādo mortis. q̄ si aliq̄s cōpulsus timore mor
tis sacrificerit erit ydolatra. ergo simili⁹ si sacramētū recipiat
timore mortis sacramētū verū est. H̄c si aliq̄s bap
tizat⁹ et amore male inflamat⁹ baptizat⁹ ē de facto. er
go si nō minus repugnat baptismū amormale istamās
q̄z timor male humilitās. si sic baptizat⁹ ex malo amore
baptizat⁹. simili⁹ video q̄ baptizat⁹ ex timore sit ba
ptizat⁹. Dōm q̄ coactio duplēcē. sufficiēt et in
ducēt. Si aliq̄s mergat coactōe sufficiēt. ut pote q̄z
cum violenter accept⁹. et ipo renitētē manib⁹ et pedib⁹
bus merfus est. talis nulo mō baptizat⁹ ē. quia nullo
modo fuit in eo consensus nec voluntas. imo sive oīno
repugnans. Si aut̄ aliq̄s immergat coactōe inducēt.
ut pote minis vel flagellis. ita q̄ magis vult se subiecte
sacramētū ecclie q̄z morte perire. dico q̄ sur intēcēt ali
os illudere et morte evadere. et tūc q̄nō est intentio. nō
est sacramētū. cū nullus dicat baptizat⁹ esse qui cōsensit se
immergi ad iocū. Aut̄ p̄te vult illud q̄d facit ecclia cir
ca se fieri velle magis q̄z velle perire. et tūc sive credat si
ue nō. sive vult habere grām sive non. dōm q̄ recipit sa
cramētū. eo q̄ q̄uis non sit ibi voluntas meritoria. cū
ibi consensus et voluntas. nec cōsimpliciter involuntariūz
Cū quia. alio vult extērū sacramētū recipit. Vult aliq̄d ille
fieri qd sit p̄p̄ h̄. q̄ subiecte ei. subiecte ergo s̄necessaria
rio annero. et iō fin canonēs et doctores rheologie talis
iudicand⁹ est baptisatus. Et hoc p̄ illud qd p̄mo obr.
23 nam ista ē intentio innocentij. Ad illud qd obr d̄ ma
trimonio carnali. dōm q̄ non est simile. q̄ enim coacta
cōnubia cōsueuerūt habere malos eritū. id sacri cano
nes interdixerūt ipa. Alia tamē p̄t cērō hui⁹ v̄tōdici⁹
fra. Nihilominus tamē illud vēt est q̄ non tanta vo
luntas requiriūt in aliq̄d ad suscepētē baptismū. sicut ad
contractiōē matrimoniū. Si enim p̄t exponat paruu
lum ad baptisandū. nō p̄t guulū cū ad adultam eratē
venerit reuocare. nō sicut de matrimonio. quia quantū
cunq̄ pater obligat guulum. nūq̄ obligat nisi consenti

Quartus.

at cum pūnerit ad annos discretionis. Ad illud qd 24
obr q̄ sacramētū ē donū dei. dōm q̄ donū grā gratis
date. et gratū faciēt. licet aut̄ donū grā gratū faciēt
nō detur habeti dupler cor. et duplēcē voluntatez. dat
tamē donū grā gratis date qd nō exigit rātā dispōz̄
in suscipētē. Ad illud qd obr et lex euāgelica ē lex lib
erat̄. dōm q̄ verū est q̄ de iure nō daf nec dari deb̄ 25
eiq̄d libera voluntate nō accedit. et ius diuinuz h̄ dicit
et cōstantinus de hoc legē dicit. De fecō tamē si fiat. fa
ctū est. h̄ tñ habet veritatē in res sacramēti. qd facit esse
in lege libertatis. Ad illud qd obr in triū q̄ q̄ntum
cūz renicēt sacramētū dari p̄t ppter guulū et furiosum. dī
cendū q̄ nō ē simile. vñ nō statut̄ appetitū suo. sed volū
tati offrētū. Tamē de furiosu distinguit. quia aut̄ ha
bit aliquādo vīsum li. ar. aut̄ nō habuit. Si nō habuit
tūdicandū est sicut de pūlo. Si habuit et in illo bapti
zari voluit. iudicandū ē cū baptismū recipere. sed si n̄
lo mō voluit. non est credendū ipm recipere sacramētū.
Ad illud qd obr q̄ originalē trahit quo inuitus. 27
dōm q̄ nō est simile. q̄ originalē cōtracto est quasi na
turalis et ideo inevitabilis. s̄ remediu baptismi non re
spicit naturā s̄ pot̄ voluntatē p̄sonē. et ideo nō ē simile
Ad illud qd obr vīlū te cōminatōe mortis. dōm.
q̄ maior p̄t esse coactio q̄z hec. Nā hec solū idūces nō
sufficiēt. Sed cū accipititur velt nolit. et immēgit. ibi ē
sufficiēt coactio. Quātū em voluntas non possit co
gi in volēdo. p̄t tñ simpliciter homi fieri coactio iac
tu exteriori. Cū voluntas inducta voluntas ē. et ideo hic
imprimetur character et ibi nō. Et plū i eo q̄ ponit ethu
ratimōre mortis. et de eo cui⁹ man⁹ trahit violenter. p̄
mis consentit et peccat. et dī sacrificare. secund⁹ non
Sic q̄ sacramētū inductus suscipit dī p̄sentire sive iudicat
amore bono vel malo. sive timore bono vel malo. sive tē
pore bono sive malo. suscit̄t sacramētū. quia sacra
mentū suscepētō est bonis maliſue communis. et ideo ta
lis voluntas sufficit ad sacramētū. ut seniorēs dicūt
et sic paret quibus character baptismalis imprimitur.

Questio. ii.

Tertrū fieri recipiat sacramētū et non rem. Et
q̄ sic videt̄ S̄p̄s discipline effigiet fieri.
Item ratione viderur. quia grātia non star nec stare
potest cum proposito peccandi. imo habita expellitur
sed talis accedit in proposito peccandi. ergo. zē. H̄c
baptismus est sacramētū fidei. ergo necessitēt est acce
dētēt ad ipsum credere si est in statu i quo possit. Cū
2 Parb. vlt. Qui credere et baptisatus fuerit. zē.
Contra sacramētū. le. sunt causa. sed postea causa
ponit̄ effectus. ergo si aliquis recipit sacramētū.
etiam si fieris est recipit et rem. Si dicas q̄ causa ista
potest impēdī vñ non efficiat propter malam disposi
tionē in suscipētē tamē non potest impēdī tñ quin
significat. ergo si significat ibi ētē grātiam et non ē fal
sum est ergo signum. Item Quero quid impēdit. et
constat q̄ nihil repugnat grātia q̄z culpa. sed culpa nō
impēdit. imo expellitur. ergo a nullo alio potest im
pedīt. Item si fieri impēdit quero quid faciat ho
minem fieri. Si defectus fidei. ergo eadem ratione de
fectus charitatis. et tūc omnis non habens charitatem
est fieris. ergo nullus recipit grātiam. Dicendū 29
q̄ ad hoc voluerūt aliqui dicere q̄ fieris accedens ad
baptismū recipit sacramētū et rem pro instanti il
lo quo baptizatur. ut verificetur illud apostoli. quicū
q̄z baptisati estis in christo. christum induit̄s. sed sca
rum post recedūt vīto fieri onis. et hoc dīcunt. Augus.

Sensisse. Sed magis hoc improbat in lsa. et non dicit aug. sensisse tru. Et propterea aliter est domus quod facie accedes recipit sacramentum et non rem. factus autem dicendum est quod aliud tertius prendit. altius haec interi. Tertius est exercitus se corporaliter subiectus. sed tertius voluntate aduersatur. Unde cum triplete sui potentia interior. tripliciter potest aduersari. aut discredendus est ad rationalem. aut malum appetendo est ad cōcupiscentib; aut sacramentum cōcēnēdo est ad iras cibilem. et in rati non habet effectus sacramentum. quod deus nulli in uito dat iusticiam nec gratiam. alioquin non esset iustitia. et per hoc p. qd obiectum de ea. Ad aliud dicendum quod sacramentum significare se facere in recipiente remissionem. et quantum est de se ipso facit. sed gratia non fiat. vietus est suscipiens. et ita veritas est in sacramento sp. sed falsitas in ficto. Ad aliud dictum quod gratia expellit et recipitur in aia fmi. cōfomitatem voluntatis. similitudinem et culpa. Unde culpa non oblitus sacramenti nisi est in consciencie. qui autem dolet. tunc consona est. Unde dicendum quod nihil magis repugnat gratia quam culpa. intelligendum est quod repugnare potest et duplicit. vel est ad resistentiam. vel quantum ad oppositioem fmi formam. Exemplum est de tenebris in aere. et de opacitate respectu lucis. sic dicendum in pposito quod culpae gratia repugnant in oppositionem forme. sed fictio fmi oppositionem remittit. 33 sicut enim. unde fortius repugnat. Ad illud quod obiectum de defectu fidei. dictum quod necesse est rationem cōcordare sacramento et voluntatem. sed non oportet quod persecerat cōcordia que est per gratiam gratiam facientem. sed ea que est per gratiam genitum datum. Sed vero non efficitur concors nisi gratia fidei saltem informis. voluntas autem efficitur concors attritione. similiter irascibilis quadam humilitate siue subiectio. 34 one. ideo non est simile de charitate. Bene autem oppone ret si intelligeretur de fide formata re.

Questio. iii.

Ceterum fictus recipiat rem post sacramentum recedente fictio. Et quod sic videt Aug. dicit et habetur in littera. tunc incipit valere baptismus ad salutem. quando illa fit

De his qui suscipiunt rem sacramentum.

Sunt et alii ut supra posuimus qui suscipiunt rem et non sacramentum. Supra egit magis de his qui suscipiunt sacramentum et voluntatem. sed non oportet quod persecerat cōcordia que est per gratiam gratiam facientem. sed ea que est per gratiam genitum datum. Sed vero non efficitur concors nisi gratia fidei saltem informis. voluntas autem efficitur concors attritione. similiter irascibilis quadam humilitate siue subiectio. 35 one. ideo non est simile de charitate. Bene autem opponere ret si intelligeretur de fide formata re.

Inqrit et determinat veritatem utrum aliqui possint habere rem sine sacramento.

Aug. iii.

Respondit. Sunt et alii ut supra posuimus qui suscipiunt rem et non sacramentum. Qui enim effundant sanguinem proximam 36 iefu. et si non sacramentum. rezum accipiunt. Tunc Aug. Quicunqz non pcepto regnatiois lauacio pro confessione christi moriuntur. tantum eis valet ad dimittenda peccata. quantum si abluerentur sa-

Passio. s. si res et tercio impletus et vicem baptisimi. Quicunqz non pcepto regnatiois lauacio pro confessione christi moriuntur. tantum eis valet ad dimittenda peccata. quantum si abluerentur sa- 37 cro fonte baptismi. Audistis quod passio pro christi nomine coram baptisimi. Nec tantum suscepta supplet vicem baptismi.

ctio veraci confessione de corde recesserat. Ita fictio erat sola causa quare sacramentum non habebat efficaciam ergo illa remota habet effectum. Item si non haberet esse etiam cum sacramentum non possit iterari. et nullus sine efficacia baptismi possit salvare. non poteret huius viae salutis. Contra opera mortua non vivificantur. sed iste recipit baptismum extra charitatem. et ita est opus mortuum. Item necesse est tam etiam coniunctas effectus. alioquin si causa ppterit et non est. ergo nihil facit. sed ita est in b. ergo re. Item si aliquis indigne recipit corpus dominum. recedente dignitate non propter hoc aliquid effectus. ergo re. Item quid erit de eo qui medio tempore peccauit. Si enim haberet efficaciam. tunc cum remittat omnem culpam remittetur fictio et alia peccata. sed hec non fuerint ei nisi fuerint sciscus. ergo reportat eodem de malitia. Dicendum breviter quod sacramentum baptismi cum non sit iterabile imprimit characterem et ille habet omnem efficaciam recedente fictione quam habuerit ante. unde peccata illa remittit quantum ad penam et culpam que precesserunt. que autem post commisit virtute penitentie remittuntur. et pro illis est penitentia impo nenda. Ex his parent omnia. Ad illud ergo quod ppteretur obiectum quod opera mortua te. dicendum quod baptismus non est opus hominis sed dei. et ideo nunquam potest esse mortuum. Illud autem quod dicitur de operibus mortuorum intelligitur de operibus nostris. Ad illud quod obiectum est quod causa debet esse coniuncta effectus. dicendum quod character semper manet. et illud effectus quod faceret gratia fictione recedente. Ad illud quod obiectum de sacra 38 missa eucharisticie patet responsio quod non valet. tunc quod trahit et nihil relinquit gratias datum disponens ad gratiam gratum facientem. tunc etiam quia est iterabile.

Ad illud quod obiectum de eo qui medio tempore commisit. dicendum quod omnia remittuntur ei. sed non reportat eodem quod tam de fictione quam de peccatis post perpetratis est ei punita imponenda. et sic patet totum.

militor secunda pars in qua magister determinat veritatem habentes rem debeant suscipere sacramentum habet duas partes. In prima inquirit quid sacramentum in his efficiat sive conferat. In secunda vero querit quod in eis signat. ibi. Si queritur cuius rei baptismus ille sit sacramentum. vbi determinat quid significet. Solet etiam queri si parvulus in baptismino datur. Hoc est secunda pars principalis distinctionis in qua magister determinat specialiter effectum baptismi in parvulus. utrum scilicet parvulus recipiant dona virtutum. Et habet hec pars duas partes. In prima querit. In secunda determinat fmi veritatem et opinionem. ibi. Videlicet quod non receperint.

passio vicem baptismi implet. sed etiam fides et contritus vbi necessitas excludit sacramentum. sicut aperte docet augustinus. baptismi vicem aliquando implet passionem. De latrone illo cui non baptizato dictum est. hodie mecum eris in paradiso. beatus Cyprianus in libro quarto de baptismino non leue documentum assumit. Quod est atque etiam ego considerans inuenio non tantum passionem pro nomine christi sed quod baptismino debeat posse supplere. sed etiam fidem conversionem coram baptisimi mysterio baptisimi an-

Liber

quartus

s.ii. **N**eç ei ille latro, p nomie xpierucis est. fuit vir q ille n fuit marty. q: martire n fac pe na h c. **S**z d. Hier. xps d cruce latrone vita uit ad gadis. t ne q purar alii qn ser e euer siōes. homicidū penā. fec e mor tyru. Ite acrus martir. e lustri nere penā et charitate. h latro n sic sustinuit. g re.

Rom. x.

Martyrini
gpletu*r* /
requiri.

39 tu duo occurrit iusta volūtas iusta cā. Prū defeciti ino cētib. scdm vō in latrone. t ita de se neuq fuit Aug. i. h. cōpletū martyri li. retrac. uz. h dñs nōcē tib. qz sūl cū ipo nati s. t p h q erat coetane⁹ ill supplevit qd deerat expte volūtatis. sic in latrone qd deerat expte. Vnde Ambro. optie dī bico. q se e martiri um. qd dñs d se b suppleverit. t sic Jere. iiiij. p 13 p trouersia. qd se n fuit martyriū cōpletū. h dñs fecit.

Job. iiiij. b. ii. **D**u re gnatur erā ami li. ob̄ h v̄bz amb. qz sūl dīt eū. g v̄ peccasse Ite ip̄ dolebat aut. p̄ p̄ p̄ c̄m il. aut. p̄ p̄ p̄ c̄m sui. Nō p̄ p̄ p̄ c̄m illi. qz ip̄ dicit q ille n̄ a misericordia quaz poposcit. g p̄ p̄ 40 p̄ c̄m suum. B. d. q d̄ctudo Sup. epi. ecce erat differ ad D. xre baptismū yzq ad tpa de mīra nisi imicer pīculū mon. t v̄g ad eruditōe p̄fētōe. tio

a gustijs tēpoz succurri s̄ p̄. Alle qz emi ille latro p noie xp̄ crucifix⁹ ē h p meritis facinorū suoꝝ nec qz credidit pass⁹ ē h dū p̄t̄ credit quātū ḡvaleat sineri sibilis baptismi sacro qd aplū ait. corde credit ad iusticiā. ore ait p̄fētio sit ad salutē. i illo latrone declaratū ē. **S**z tūc iplēt̄ inuisibilis cū mysteriū baptismi nō p̄empt̄ religiōis h articul⁹ necessitatēs excludit. Et baptis m̄ qdē p̄t eē vbi p̄uersio cordis defuerit. p̄uersio aut̄ cordi p̄t qdē inesse nō p̄cepto baptismi. h̄t̄ p̄to baptismi nō p̄t̄ nec v̄l̄ mo dicēda est p̄uersio cordis ad deū. cū dei sacram̄tēn̄. Ecce h̄t̄ habebes nō solū passiōes. h̄t̄ etiā fidē p̄tritōe p̄ferre remis sionē v̄bi nō cōtēnēt̄ sacram̄tē. vt in latrone illo oñdit. qn p̄passiōes h̄t̄ p̄fidē saluat̄ ē sine baptismi. **S**z dicūt qdā h̄t̄ argumētū aug. retractasse. Retractauit qdē exemplū. h̄t̄ sūl cū ip̄o nati s. t p h q erat coetane⁹ ill supplevit qd deerat expte volūtatis. sic in latrone qd deerat expte. Cōstat ḡ sine baptismi mo alijs iustificari t̄ saluari. vñ Ambro. de Ualentiniano. vētrē meū doleovt p̄pheticovtar elo quid. qd̄ q̄ē regeneratur usēram amisi. verū tamē ḡram ille quā poposcit non amisi.

Cēmouet dubitatioe zortam ex vbo dñi in Jobe. h̄t̄ his aut̄ videb̄ obuiare qd dñs dicit. Nisi qz renat̄ fuerit ex aq t̄ sp̄l̄t̄. nō p̄t̄ intrare i regnū celoz. Qd̄ s̄ignaliz̄v̄x ē n̄ vidē tur eē vera sup̄ posita. Sed il lud̄ intelligēdū ē de illis q̄ p̄t̄ et cōtēnūt̄ baptisari. Tel ita itelli geduz̄ ē. n̄li qz renat̄ fuerit ex aq t̄ sp̄l̄t̄. id ē ex ea regeneratioe q̄ sit p̄ aquā t̄ sp̄l̄t̄. non saluabit̄. Illa aut̄ regnatio sit n̄ t̄m p̄ baptismū. h̄t̄ p̄pniam t̄ sanguinē. T̄l̄ autoritas dīc. iō aplū pluraliter dixisse sūdamē tū baptismatū. qz est baptism⁹ i

aqua in sanguine. in p̄nia. Hoc aut̄ nō idō dicit q̄ sacram̄tē baptis̄ mi fiat nisi in aqua. sed qz ip̄ius virtus t̄ sc̄ificatio dāt̄ n̄ t̄mō per aquā. h̄t̄ p̄sangum t̄ p̄nitētiā. rō eñ id suader. Si eñ nō valēt̄ credere p̄uulis sufficit baptism⁹. multo magis sufficit fides adultis volēt̄. t̄ nō valentib̄ baptizari. T̄l̄ aug. q̄ ris qd̄ sit maius. fides an aq. nō dubito qn r̄ideam fides. Si ḡ qd̄ minus est sc̄ificare potest. nōne quod mai⁹ ē. id est fides. de qua xps ait. qui crediderit me etiam si mortuus fuerit viuet.

Cēmouet dubitationem or tamē verbis aug.

Sed dicunt aliqui nullum adul tum in christum credere v̄l̄ cha ritatem habere sine baptismi:

n̄i sanguinem fundat pro do mino. subdita introducēt̄ testi monia augusti. ait ex illo tem pore quo saluator dixit. n̄i q̄s renatus fuerit t̄ cetera. absq̄ sa cramento baptismi preter eos qui in ecclesia sanguinem fundunt aliquis vitam eternam ac cipere non potest. Item nūluz cathecuminiūt̄ quāvis in bonis operibus defunctum vitam eternam habere credimus. Ex cepto martyrio vbi tota sacra menta baptismi complentur. Item baptisatis tantum iter sa lutis esse credimus. sed quod i bis minus dixit. in alijs capitu lis supra positis supplevit. Et ideo hec sic intelligēda sunt. vt illi solubentes tēp̄ baptizan di excipiuntur. Sienim aliquis habens fidem et charitatem v̄l̄ luerit baptisari t̄ non valet ne cessitate preuentus. Supplet omnipotētis dignitas quod sacramento defuerat. Dum enim soluere potest. Nisi soluat tenet̄. sed cū iam non potest et tamen vult. non imputat ei de us. quia suam potentiam sacra mentis non allegavit. Qd̄ ve ro inuisibilis sc̄ificatio sine v̄si

q̄ ibi amb̄. videt̄ n̄ imicē pīculū distilit̄. t̄l̄ nō peccant̄. nec ille dāna. n̄ fuit. q̄ p̄petr. t̄ ita cum volūtas fuerat ī eo. n̄ fuit p̄tem p̄t̄. t̄l̄ saluat̄ ē. Nec amb̄. v̄ lebat de culpa sua nec de dāna. Aug. de tiō illi⁹ h̄t̄ v̄l̄ v̄nto op̄ bat̄ de loz̄ op̄f̄t̄. fīos. Quia enī n̄ sufficiat̄ Job. xj. t̄l̄ de p̄cis suis aliqui sustinuit penā purgato riā. t̄l̄ amb̄. cō patiebas ad mo dū. Ila. q̄ dice bat̄ v̄n̄ me ad moab q̄li cibas ra stabat.

Excepto martyrio vbi tota sa cramenta baptis̄ mi plēt̄. Ut salu dicere. q̄i ba ptismo sumis ī pīmis carac̄. in baptismo sumis n̄. nō ḡ cracī tota p̄l̄t̄ aut̄ t̄l̄ v̄l̄ ḡ carac̄ ip̄mis. v̄bi marie cōsistit rō sacri. **S**z d. q̄ h̄t̄ carac̄ē dīc̄t̄. q̄ q̄ē v̄ba In ecclia p̄t̄z aq̄ n̄ p̄t̄ iticas dōḡ martyris. Ite martyro cō sitota sacra. v̄b̄ v̄s au ḡ aut̄ sp̄lēt̄ mīlio. fēt̄. aut̄ baptis̄ m̄. q̄t̄ p̄t̄ p̄sa c̄ra. v̄. d. q̄ ba p̄t̄z dīp̄l̄r̄ s̄a 41 c̄ra n̄ rōe p̄cipa lis signi v̄l̄ effec t̄l̄ s̄z rōe effec tū dñtū. qd̄ ē pur gare a culpa t̄ a pena satiſfacto ria t̄ seqla. q̄ oia q̄. fūt̄ martyrio id dicit q̄ c̄pit̄ oia sacra. i. ple mitudinē effica cīcītū ad rēvl tunā. t̄l̄ p̄z q̄n̄ v̄z obiceo de ca racere. Nā ip̄e

vocat̄ sacra hic effect̄ sac̄i b̄t̄ t̄smi q̄sūt̄ res tm̄.

DParvulus enim non sufficiens est ad baptismum deferit dominabatur. Ut male dicere quod ad latum cum non possit excusas a proprio. Et multo sicut gaudi. Ite domini fidem percutit reputat qui esset paulus. Si ex fide et charitate offerat paulum. ut quod dominus reputat illi est parvulus. non datur nisi baptismo.

Actus x. suscepitque sacramenta.

mo: tuus es. Ut derur enim hoc esse magna crudelitas. Quid si dicas saluari non ergo verum dicit Aug. in traq. qd saluans etiam si ad baptismum deferant. ite si datur. qd dicimus. pectorata est codicis parvulorum respectu status legis naturae in quo salvabatur sola fiducia parentum. R. d. qd nullus parvulus salvatur nisi virtute sacramenti est. qd pectorata est. qd quia sine sacramento

vel quod equivalat sacramento non disponit dare gratias. **D**ocet ergo quia propter hoc solum occisus est a persecutori cum portaretur ad baptismum ne baptizaretur. mortui pro baptismi. id est in sanguine suo pie creditur baptizatus. Si autem alia de causa occiditur. quantum cungit desertus et pro eo revertitur. Ratio autem huius est. via post passionem christi formata est ecclesia et ecclesiastica sacramenta. Tumnis parvulus qd salvatur. in fide ecclesie salvatur. quantumcunque parentes sine malo. et ideo nisi opus ecclesiasticum virginitatem unitale fuit circa eum. expers est fidei ecclesie. ac per hoc et salvatur. Alia etiam ratio. quia cum omnes post passionem salvantur per fidem passionis iam resuante. Ideo congruebat huic tempori ut nullus salvatur. nisi vel in se haberet fidem. vel ei ea ipsum fieret expressa fidei professio. qd admoremus Christum. Ex his patrum quare in lege sufficiet sola fides. modo vero non facient enim hoc certitudo divine dispositionis. ergo obiectetur de adulto. domini et veteri excusatur a vice. sed ad ultum habet gratiam penitentie ad quam se disponit per contritionem que disponit ad illam gratiam. tunc superpletum locum baptismi. parvulus non. ideo potest disponit ad gratiam alterius sacramenti anteceter ad gratiam baptismi. et ad illam non potest disponi nisi per sacramentum ideo moratur sine gratia. et moritur in culpa. et ideo dam-

natur. Quod obseritur quod fidem parentum reputat se a dicendum quod non facit nisi virtute sacramenti. Ad eos sumi quem ponit pater responsio. Distinguendum est ut predictum est. Ad ultimum quare antiquitus salvabantur in fide parentum et non nomine oco iam pater re sponsio. nec ideo queritur quod tunc melioris conditoris esset. quod nullus status est Aug. filii melior. propter generali atque de fide ad Petrum. medijs particularis autem per sonae codicis post testis de cetero rata. deus autem institutione sacramentorum. etiam generalis ecclesie. non particularis personae. et quantum certitudine in medijs maiori est et cetero Aug. ad mentem qd in fidei Bonitati. merito. ideo pater illud.

Firmissime tene parvulos qui velut et cetera. Dicit Augustinus. Parvulos nondum baptizatos eterno supplicio crucis

andos. Videlicet falsum dicere. quia parvuli nibil commiserunt nec actualiter ad aliquid conuersi sunt. Sed pena ignis debetur delectationi et conuersioni. ergo non debetur eis. Item parvuli non portuerunt virare culam. ergo minime sunt in culpandi. ergo pena eorum debet esse mitissima. **R**esponsio dicendum quod sicut di. unum magistrum parvuli non habent penam sensus. nec quantum ad ignem nec quantum ad vermetum. sed solus penam damnationis. et ideo pena erat mitissima. hanc autem vocat Augustinus supplicium. ut et impropte. Non quia vivunt in igne. vel quia cor rodantur verme. sed quod in illis hec ipsa carentia. magnum est supplicium. Propter remosum autem parvuli non dolebunt. quia di uno iudicio et misericordia faciente. statu quem habebunt contenti erunt. Sed hoc alibi plenus dicitur. **D**uia fidelium consilio non separantur. Videlicet male dicere. quia non fit oratio nisi pro peccatoribus. Ergo si ecclesia orat pro parvulis. reputat eos peccatores. Ergo facit iniuriam sacra mento baptismi quasi non purificet. **R**esponsio dicendum quod non ideo orat pro eis ut ipsi indigent. sed ut ostendat quod sunt de eius gremio regius filii. Nec frustra orat. qui oratio nes ille pro parvulis sunt gratiarum actiones. pro indigentibus vero suffragis computantur. Quia alii p. sunt.

Liber

quartus

Determinat vtrū habentes rem debeāt suscipere sacramentū. Et inquirit quid sacramētū in his efficiat siue p̄ferat.

lz

Solet etiā queri de illis qui sā sanctificati spiritu cū fidet charitate ad baptismū accedunt qđ eis conferat baptismus. Nihil enim eis videtur p̄stare. cū p̄ fidem et contritionem iaz remissiō pecatis iustificati sint. Ad quod sane dici potest eos quidem p̄ fidem et contritionem iustificatos id ē a macula peccati purgatos. et a debito eterne peccati absolutos. ramen adhuc teneri satisfactione temporali qua penitentes ligantur in ecclesia. Lumen baptismū p̄cipiūt. et a peccatis si qua interim post conuersionem traxerūt mundans. et ab exteriori satisfactione absoluunt. radutrix gratia omnisq̄ virtus in eo augetur ut vere nouus homo tūc dici possit. somes q̄ peccati in eo amplius debilitas. Ideo Hieronimus dicit q̄ fides que fideles facit in aquis baptismi datur vel nutritur. quia nō habēti aliquādō ibi datur. et iaz habenti ut plenius habeat datur. Sic et de alijs intelligendum est. Qui ergo mundus accedit ibi fit mundior. et omni habenti ibi amplius datur. Rom. xi. q̄ vero omnis exterior satisfactione ibi relaxetur Ambrosius ostendit super illum locum. sine penitentia sūt dona dei et vocatio dicens. Gratia dei in baptismo non requirit gemitum et planctum vel aliquid opus. et omnia gratis condonat terio. satisfactione interiore gemitu vel planctu facit. id accipiendo est. Nam sine interiori nemo adulterius renouatur. sed exteriores satisfactiones et afflictiones scilicet sordes penitentium ibi dimittuntur. Multum ergo conservat baptismus etiam iām per fidem iustificato. quia accedens ad baptismū quasi ramus a columba portatur in arcam. ante intus erat iudicio dei. sed nunc etiā iudicio ecclesie intus est. Cum vero in baptismo peccatum deleatur. et satisfactione exteriori imputatur. queritur cur penalitas cui pro peccato addiciti sumus non tollatur. hoc ideo tradunt fieri sāg. et quia si a pena hoīes p̄baptis mū liberarentur. ipam putaret baptismi preciū. non eternum regnum. idco soluto reatu peccati. temporalis pena tantum manet. vt illa vita studiosius q̄ratur que erit a penis oībus aliena. Ideo etiam manet vt sit fideli et certandi materia. et vincendi occasio. qui non vinceret si non pugnaret. nec pugnaret si in baptismo fieret immortalis.

Qibet. et quod quidem de exteriori gemitu vel planctu facit. id accipiendo est. Nam sine interiori nemo adulterius renouatur. sed exteriores satisfactiones et afflictiones scilicet sordes penitentium ibi dimittuntur. Multum ergo conservat baptismus etiam iām per fidem iustificato. quia accedens ad baptismū quasi ramus a columba portatur in arcam. ante intus erat iudicio dei. sed nunc etiā iudicio ecclesie intus est. Cum vero in baptismo peccatum deleatur. et satisfactione exteriori imputatur. queritur cur penalitas cui pro peccato addiciti sumus non tollatur. hoc ideo tradunt fieri sāg.

Quia si a pena hoīes p̄baptis mū liberarentur. ipam putaret baptismi preciū. non eternum regnum. idco soluto reatu peccati. temporalis pena tantum manet. vt illa vita studiosius q̄ratur que erit a penis oībus aliena. Ideo etiam manet vt sit fideli et certandi materia. et vincendi occasio. qui non vinceret si non pugnaret. nec pugnaret si in baptismo fieret immortalis.

Querit quid in his qui habēt rem baptismus significet.

Si queritur cui rei baptismus ille sit sacramētū quidatur iaz iusto. dicimus sacramētū esse et rei que p̄cessit. i. remissiōis ante per fidem date. et remissiōis temporalis pene siue peccati si habetur qđ interim coīmittitur et nouitatis ac omnis gratie ibi prestite. Omnis etem rei signū est cui causa ē. Nec mireris rē aliquando precedere sac̄m. cū aliqui etiā longe post sequatur. vt in illis qui sicut accedunt. quibus cū post penituerint incipi et baptismū p̄delle. s̄ q̄b̄ fuit baptismū sac̄m hui sc̄ificatōnis quā penitēdo habit. Sz si nūq̄ pe niterēt. nec a signō recederēt cui rei sac̄m ēēt baptismū ab ilis suscep̄tus. p̄t dici rei q̄ibi s̄ret. si nō eoz enormitas īpedir̄t.

Querit specialis de effectu baptismi in puulis vtr̄ recipiat dona virtutum.

Solet etiā q̄ri si puulis in baptismo datur ḡfā. q̄ cū t̄ps habuerint v̄rendi libero arbitrio possint velle et currere. De adultis em qui digne recipiūt sacramētū nō ambigis q̄n ḡfā opant et coopantē p̄ceperint. q̄n vacuū eis cedit. si liberū arbitriū post mortalis deliquerint. q̄ merito peccati ḡfā appositam p̄dunt. vñ dicunt cōtumelīa spūlancro facere. et īsp̄m a se fugare. De parvulis vero qui nondū ratione v̄lunt̄ questio est. an in baptismo receperint ḡfā qua ad maiorem venientes etatez possint velle et operari bonum.

Determinat fīm veritatem et opinionē.

Vide q̄ nō receperint. quia ḡfā illa charitas ē et fides q̄ voluntatē p̄parat et adiuuat. Sz q̄s dixerit eos accepisse fidez et charitatē. Si vero gratiam nō receperint q̄b̄ opantē possint cū fuerit adulti. nō ḡ sufficit eis in hoc statu gratia in baptismo data. nec p̄ illā p̄nt mō boni cē. nisi alia addat que si nō addit nō est ex eoz culpa. q̄ iustificati sūta p̄tō. Quidā putat ḡfā opantē et coopantē cūctis puulis in baptismo dari in munere nō in v̄su. vt cū ad maiorem venerint etatez et mune resortiantur v̄su. nisi per liberū arbitriū v̄sum mune ris extinguit̄ peccādo. et ita ex culpa eoz ēnō ex defectu ḡfē q̄ mali fūt. qui ex dei munere valentes habere v̄su bonū. per liberū arbitriū renuerūt et v̄sum prauum elegerunt.

baptismū pars
bitudis. **B** 46
dōm ḡ immortalis
ratē siue sancta/
tem carnis pos/
set baptismū du/
plicē restituere
aut ita q̄ ibi da/
retur grāsum
et h̄ nibil alio
cēt q̄ dare gliaz
qđ dñs nō decre
uit facere. quia
vulgē voluntas
perueniat ita li/
bere v̄tūstura
est ab initio. Si
autē fieret immor/
talis in carne
non existente p/
fecta gratia ī aīa
tūc posset ibi cē
erro et rō deuīa/
di. q̄ apparet
bmoi medicinā
spūlē p̄pter re/
mediū corpore. et
ita in salute cor/
poris deordinā
rēt et insūmare
qđ non ē conve/
niens.

Ho intelligentias eoz que magis dicit in pte ista duo principali queruntur. **P**rius querit de scientia fidei et adulterio preter baptismum. Secundo querit de sanctificatio parvulorum in baptismum. **T**ertius pmus queritur tria. cum em sanctificatio et purificatio fieri trit plici baptismum. ut dicere magis s. flaminis flaminis sanguinis qd debitis tribus. **P**rius p. t. ad efficaciam. Secundo qd ad preeminentiam. Tertio quantum ad convenientiam.

Questio i.

Ceterum baptismus flaminis sine baptismino fluminis sufficiat ad salutem. Et qd non videt. pmo autonate domini Ioh. vii. nisi qd renatus fuerit tc. Sed nullus sic renascitur nisi baptizetur baptismus aque. qd nullus intrat in regnum celorum sine baptismino aqua. ergo baptismus flaminis sive spus non sufficit. **B**ecuocipm pba. c. c. qd. Actu. x. d. qd coelius et qd cu eo erant prius repperit spiritum sanctum et postmodum baptizari sunt baptismo aqua. ergo sine hoc non est salus. **G**est si aliquis posset salvare sine baptismino aque. mariane v. de gnuilo cui cur debet ex misericordia subueniri. sed paulus qui non est renatus aqua dominata sicut dicit Aug. in libro de fide ad Petrum. et h. in liga. summis tunc tc. qd nullus aliq. sine aque baptismino qntum cunq alter baptismarus sit salvare pot. **T**est si alter qd p. baptismus aqua potest quis salvare. ergo baptismus aqua non est sacramentum necessarium. ergo non per carnem qd noluit baptizari. sed hoc est manifeste fallit. ergo sine baptismino aqua non est salus. ergo nullus aliq. sufficit sine hoc.

Gest ambro. dicit et habet in fa. ille quem regeneratus eram. gram quia poposcerit non amiserit. qd ille qd mortuus erat non regeneratus. erat salvus sine baptismino aqua. ergo baptismus pnic sine isto dat salutem. Item grata faciens est dispositio sufficiens ad salutem. dispositio at ad gram est in toto corde ad deum redire. et ab errore discedere. et hoc rotu pot esse p. dei gram sine baptismino fluminis ergo aliquis solo spissanci baptismare salvare potest. **G**est pte qd vnuqds illud magis. sed baptismus fluminis sine aqua non sanctificat nisi per spm. ergo spiritus magis sanctificat et facit dignum vita eterna. Si ergo aliquis habeat baptismum flaminis habet sanctificandum. et qui hoc habet. habet quod sufficit ad salutem ergo tc. Si tu dicas qd nemo potest habere baptismus flaminis nisi prius baptizetur baptismus aque ostendit esse fallit. Primo. quia deus nullu obligat ad impossibile. et iterum. nulli se negat requirenti ipsu. si ergo aliquis qui non potest baptizari ad deum concurritur. deus ei uertit ad ipsum. sed hoc non est nisi per collationem spiritus sancti. et hoc est baptizari baptismus flaminis. ergo ille potest haberi sine alio. **R**es. dicendum qd baptismus flaminis et baptismus fluminis uterque est necessarius ad salutem. Sed primus est necessarius non quia sit in pte pro. sed quia sine illo nullus liberatur a peccato. Et qd nam omnes peccatores nascuntur. et nullus salvare potest nisi liberetur a peccato. ideo nullus sine baptismo flaminis neq parvus neq magnus potest salvare. Haec primum autem fluminis sine aque est necessarius. quia deus instituit. et quia instituit sub precepto. et quoniam que precepit sunt. sunt necessaria ad salutem. ideo talis baptismus est ad salutem non necessarius. Sed quoniam deus nemine obligat ad impossibile ex suo precepto. ut dicit Hiero. Et iterum. quod quis non potest facere. si ve-

lit facere. reputatur ei p. scd. **S**icut dicit glo. sep illo p. eten in corde iniq:ates opam: i. tc. qd non potest facere et vis. deus scd reputat. ideo baptismus aque non sic est necessarius. qd si assit voluntas. et desit possibilitas. non salvare alio sine ipso. **D**icendum ergo est qd baptismus flaminis sine baptismino fluminis sufficit. dum tam hominem homo habeat voluntatem. et ppediatur ut ante modum non recipiat prepediente necessitate. sicut ostendit rationes ultime. Concedendum est nibilominus qd nullus sine hoc potest salvare. si possit et negligat baptismum. Et hoc est quod dicit Augustinus qd quis potest salvare non percepto sacramento baptismi. sed non potest sacramento contempto. tunc autem contemnit cum baptizari potest et locus et tempus se offert et negligit. et tunc etiam puer baptismus flaminis quia a gratia cadit. **A**d illud qd obicitur de domini mandato. et ad illud de cornelio i. patr. 48 de parvulo. qd tunc parvulus marime non baptizatus potest salvare. domini qd parvulus marime non habet et baptizatus flaminis sine baptismo aque nunquam dampnatur. **X**ergo dominus. hoc est qd puer baptismus flaminis aque. caro gratia spiritus sancti. qualiter ad gram non potest desponti. qd tunc est de iure communis. nisi deus faciat dispensatio specie. alii sicut in sanctificationis in vice. Sed adulterus de sententia communis potest fidem et dolorem de peccatis ad gratias disponi secundum illud Ezech. xxxix. quatuor horas ingenuis plus valet stipes sua qd aliena. et ita adultero plus valet voluntas sua qd parvulo voluntas aliena. Nec dominus natura parvulus opter transgressionem precepit. sed ppter culpa originalis qd remaner non delera. **D**icit vero 50 obicitur i. solitudo est. qd dicit sacramentum necessitatis. non qd sine ipso non possit homo salvare. sed quia ad hoc tenetur si potest. et hoc neglecto non potest salvare.

Questio ii.

Dicitur qd baptismus sit dignus. ut baptismus aque vel sanguis. Et qd aque videt qd. **D**icitur novum generatum baptismatum a secundo do gradatum. et in ultimo ponit baptismus aque sive fluminis. ergo si gradatum ascedit. sicut parer in aliis differunt. vide qd illud quod ultimo ponit est perfectus. sed ultimo ponit baptismus aque. ergo. cc. Item baptismus aque habet efficaciam a passione christi. sed baptismus sanguinis a passione martyris. sed maior et nobilitate est passio Christi et eius virtus qd passio martyris et eius virtus. ergo maior est efficacia baptismi aque qd baptismi sanguis. ergo baptismus aque nobilior. Item baptismus aque tribuit gloriam gratum facientem per quam acquisit aurea. sed baptismus sanguinis ducit ad aureola que est accidentale spiritus. ergo si spiritus subtile pccat. ergo baptismus ordinatus ad meritum substantiale et spiritu pccat alio. et sic. tc. **I**tem remedium illud qd plures curat et a pluribus morbis et pccatoriis sanat melius est et utilius. sed baptismus aque plures personas sanat. et a pluribus morbis qd baptismus sanguinis. qd ab omni culpa et mortalitate ventili. ergo est remedium melius et utilius ergo nobilior. **L**ectio. Nume. vii. super illud tolle et thaurum. tc. **L**ectio. Baptismus in sanguine puriores facit qd baptismus in aqua. sed baptismus ille est perfectior qui facit purior. ergo baptismus sanguinis est perfectior et nobilior baptismus aque. **I**tem. **D**icit qd baptismus sanguis

Liber

ntia est valde bona tunc veneranda. quod secundis sordibus non ind
nas. sed baptismus a secundis sordibus in quibus est baptismus sanguis effectus et nobilior baptismus aque. **I**te per
cessus est ab ipso ad secundum. sed baptismus a secundis ad baptismum sanguis sicut martiri et creto ordine procedit. non retro
cedit. quod ille baptismus in quo est status pfectio est dignior. **I**te
quod primus est fructus et secundus est efficaciam et ponitur alio loco il
lud est similes nobilis et melius. et tale est baptismus sanguis. quod statim introduceat in gloriam sine impedimento. nec tan
tum acquirit gloriam immo gloriam eminentem. ergo
Si et cetera. **R**esponsio dicendum quod dignitatis pre
eminentia in his baptismis specie et consideratio esse
erunt eorum virtus auctae effectus scilicet sanguis et flumen est et liberando a malo. et in ordinando ad bonum. et virtus non se
habent sicut excedentia et excessa. Nam maior effectus si
ue efficacia in liberando a malo est et vel excedeat vel sit
eius. Si excedeat baptismus auctoritate creditur quod plures personae
liberantur a pluribus moribus. quod a peccato mortali et veniali.
Baptismus autem sanguinis liberat paucos. et soli a ve
niatis liberat a mortalitate. quod supponit charitatem. aliter
nihil valerat ad salutem. Sicut in ordinando ad bonum ma
ior potest excedere attēdi duplicitate. aut excedeatur. aut in
tensio. Si excedeatur. sic pfectio baptismus auctoritate. quod se
gratis datam. et carcerem. et gram gratum faciente quod dis
ponit ad gloriam et primam esentiam. Baptismus autem sanguis
gram facientem non tribuit. sed summat. nec tribuit
carcerem quod distinguit anima et pparat ad gram. Utro
que modo per baptismus sanguis excedit inesse si
cure excedit excedeatur. Si a efficacia et melius liberat a malo
culpe et pene. quod oculum resecavit. et memorem et memorem
habet efficaciam ordinare ad bonum. quod statim introduceat in
gloriam. et pfectio et gloriatio hoc baptismus baptizat
sequitur palma. Rendendum est ad quoniam fidem quod se hanc
sicut excedentia et excessa. Si tamen quas quod magis pfectuat
S2 credo quod baptismus martyris sicut ordinis reges inducit.
Ad illud ergo primo obiectum. Damnum velut o loco ponit
baptismus aque brevis est respondendum quod non ponit vel
tim. propter hoc quod si dignior. sed quod est in intentio et tra
ctandi pfectus. et quod nomen baptismi in magis pfectus est
quia mundat et interior et exterior. **A**d illud quod ob
iectum habet efficaciam a passione Christi. ergo secundum. dicitur
quod argumentum illud deficit duplicitate. Precio vero quod passio Christi
non operatur ibi fini tota sua virtute. Secundo etiam quod baptismus
martyris efficaciam habet a passione Christi. nullum enim mar
tyris effigie est nisi per illam. Tertio apocryphum. videlicet de martir
ib. Hui sunt qui venerantur ex magna tribulacione. et laetantur
stolas suas et dealbaverunt eas in sanguine agni. non enim in
suo. sed etiam agni. Ratione autem quod efficaciam habet maiorem est quod
in baptismis sanguis amplior et plenior est imitatio et pro
fessio passionis Christi quam in baptismis auctoritate. Nam ibi est professio
habet et signo sine actu. hic autem non solo signo et actione. sed et
passione. Tertio in baptismis auctoritate signatur. hic autem suscep
tis. unde et pfectio est ibi pfectio fidei. id est efficaciam. Tertio
autem. loquens ad fortunatum de operatione horum baptismorum
dicit. Baptismatus ostendit fidem suam coram sacerdoti. mar
tyri coram pfectore. Ille post pfectiōne aspergit aqua. hic
aspergitur sanguine. Ille manus impositio pfectus ac
cepit spiritum sanctum. hic et templum pfectetur spissantem. et ita p
54 quod illud pfectus. Ultima duo non probant quod sit efficaciam sim
pliciter. sed quod sit ad plura. quia ad gram gratum faciente
et a mortali culpe. hic autem quis non det gram. tamquam ip
sum consummat. quibus enim baptismus sanguinis non au
ferat culpam. auferet tamquam coem possibiliter ad culpam.
hoc maioris est pfectio quam delere culpam. et dimittere

Quartus

possibilitatem ad culpam. immo inclinatorem.

Quodcumque. i

Deborum convenientia et cum baptismus aque sit baptis
morum sacramentum. queritur verum baptismus sanguis saltus sit sacram
entum. Et quod non videtur. quod supra distinctione. utrum dicit magister quod
sacramentum baptismi celebraatur in aqua non in aliquo alio liquore
sed sanguis non est licet eiusdem speciei cum aqua. ergo secundum.
Ad sacramentum est signum christum eius quod sit interius.
sed sanguis potius corpus inficit quam purificat. ergo cum in
terioris ova non inficitur sed purificatur. baptismus sanguinis
non est sacramentum. **T**res sacramenta novae legis effectus ali
quid sunt confitentes aliquod interius aliquo modo. sed sanguis
exterior et persecutor et exterior non effectus interior. sed potius
res pectoris bonitatem ab interiori. ergo tertium. **T**ercium omnes sa
cramenta est institutum. quia ex institutione figuratur. hoc
autem non est institutum. quod non est sacramentum. **C**ontra. Sa
cramentum est invisibilis gratiae visibilis forma. sed hoc
est in martyrio. quia est signum gratiae invisibilis in cor
de. et manifestata amorem dei per sanguinis effusionem. ergo
tertium. **E**t super hoc illo Roma. v. Quia est forma su
per glo. de latere christi domini fluerunt omnia sa
cramenta ex quibus formatur ecclesia. et hoc dicit quia
inde fluerunt sanguis et aqua. ergo videtur quod ita accedit ad
romam sacramentum baptismus sanguinis sicut auctoritate. **E**cce
quod principale nomen speciei participat nomen gene
ris. sed martyris sicut effusio sanguinis dicitur baptismus.
ergo debet dici sacramentum. **I**ustabatur queritur cum mul
ta sint genera martyrum. propter quid martyrum vocat
magis baptismus sanguinis quam ignis vel alterius cie
menti. cum omnibus sint sancti passi. Et iterum cum mul
ta sint genita baptismatum sicut dicit Damascene. secundum. vi
decitur quod magister insufficienter tangit tantum tria. secundum ba
ptismum penitentie. baptismum sanguinis. et baptismum
aque. **V**idetur enim quod autem magister diminuitus sit. aut
Damascenus superfluous. **B**ut dicitur quod baptismus san
guinis non est sacramentum. quia deinceps et omnia que
sunt de ratione sacramenti. et representatio et similitudine.
significatio ex institutione. et sanctificatio ex verbis p
loratione. quorum quodlibet deficit vel in opponendo ra
tuum est. et insufficiens pater. et ideo sacramentum non est. **A**d 55
illud ergo quod obiectum est inutilitas gratiae visibilis for
ma. dicitur quod ratio ista truncata et superflua est sicut ma
gister supposuit. sed distinxit. et quod similitudinem gerat et ea ex
istat. quorum virtus deficit in pposito. **A**d illud quod
obiectum est sacramentum pfectum. pfectum sanguis et aq
ua. dicitur quod sanguis et aqua non significant sacramentum eius
dem generis. sed diversam nam aqua presignabatur sacra
mentum baptismi. et sanguis eucharistie. ubi vere est son
gus. et video non oportet quod verum sacramentum baptis
mi sit in sanguine. quod dominus non instituit in sanguine sacra
mentum purgationis. sed cibationis et refractionis. ut
et illud Mattheus. xix. Hic est enim sanguis meus. et
Ad illud quod obiectum est principale nomen speciei. et de m
erito verum est finis quod baptismus nostra speciem facit. et hoc cui
dem facit dum accipit per signum visibili. **S**ed baptismus
non est dicibilis exterior. sed etiam purificatio interior
et hec non est species sacramenti. quoniam hec est non enim in bap
tismo flumen. sed etiam flumen et sanguis. videtur
videtur purificari. ideo non absurdum videtur quod baptismus di
ctor autem sacre scripture nomine Luce. xii. debet baptismum
martyrum dicitur baptismus habeo baptisari et. Et de baptis
mo flumen br Actuum. i. Tios autem baptisabimini p

ritus et non post multos habet dies. **E**t illud quod est
est martyrum de baptismis sanguinis te, dicit poterit in mar-
tiro ponit vita carnis. et genitrix in sanguine est fons qui dicitur
in lego moysi. Uel dicitur quod in deo genitrix martyrum ibi habet
finem. Nam ab oib[us] aliis legimus scilicet infra liberatos per
terram a pena gladii. Si ergo ratiocinio potest dici quod genus
penae est a mola voluntatis habens immediate. sed alia genitrix pena
r[um] sicut a creaturis operantibus naturaliter. et quoniam martyris deo
obligatus est ut ei ad manifestatorem diuine bonitatis
et in testimonium sue virtutis obtemperat cetera opantur per
naturam. Nam autem voluntas est deus natus. et deo resiste-
re vult. iustus dei iudicio finit male agere cum vult. et ido-
neum est ergo ut martyri subuenientur neque ut carnifex p[ro]hi-
beatur. Uel ideo deus certos martyres hunc penam subiace-
re disponuit ut nullus evadat. Magis enim arguitur de
hoc quam de alio. quod habet unigenitum non eripitur. quod est murum
est alios non eripit. ne forte seruum videat maior deo suo.
60 **S**ed tamen ratiocinio melius. Ad illud quod obi[us] videtur quod ma-
gister enim ponit tria et dicit. id est dicitur quod magis non agit hic
nulli de baptismismo sed purificari. et h[ab]et sub triplici
et dicitur. Nam autem occipit dicas baptismi et quantum ad purifi-
cationem. et quantum ad significandum. id est poterit. ix. quod sic potest pa-
tere sufficiencia. Nam baptisma propria particularia ad significa-
tiōem fuerūt ante legem nouam. In lege autem nova ad parti-
ficandos. Prima quantitas sicut fons et cetero quod figuratur in baptis-
mo. In baptismo ei est aqua est spuma est passio Christi. et quanto
ad baptismizandos. quantum ad aqua p[re]cessit figura in baptis-
mo diluvii fons qui dicitur. I. Pe. iii. quos nunc filii formae et sal-
uos facit baptisma. Premierat enim quod in diluvio. viii. a/
num salve sit facte per aquam. quantum ad aquam et spiritum in bap-
tismo maris rubri. Deinde dicit apostolus. i. ac cor. x. quod omnes ba-
ptizari se in tubo et in mare. et tubes illa erat ignea in qua signa-
vast gratia. Et efficacia. Tertius ad virtutem passionis figuratur in
baptismo legis. ubi est aspersio per aquam iustitiae. et erat
cunis vitule rufa. id est in eius vitule occisione signa-
tur passio Christi. ut aqua iustitiae bobens vim
ab illo cincere. significet baptismum babere virtutem
a passione Christi. Et de hoc baptismate habet sepe in lege.
et ad Heb. ix. cunis vitule aspersus in die iudiciorum significabat
ad mundatorem. quantum ad actu baptizandum in baptismismo Job.
ubi imergebat deus in no[n]e venturi quantum p[re]cessit ex ipsa figura
quod est ad actu. Deinde baptizare dicitur Matth. xxii. Luce. xxi.
Mar. x. Jo. i. et sic quantum ad significandum sicut quantitas. que
tum autem sunt quantum ad purificandum. Est enim purificatio a
culpa. et sic baptismus p[ro]missio. Et ea culpa et pena satisfactio-
ri. et sic baptismus aqua. Et a secula. et sic baptismus in lini-
guis ignis. Et ab origine misericordia. et sic baptismus sanguinis
et sic patet quod in lege nova sunt quatuor purificatoria. et
in lege antenovam sunt quatuor significativa. et medium inter-
g[ener]is hec illis fuit baptismus. et baptizari fuit Christus. ubi col-
lata est vis regenerativa aqua. et spuma in collube spiritu defec-
dit de celis. et sic patet quod in viuissim sunt. ix. et non plura
neque pauciora baptizata. Patet etiam quare magis tantum
tria numeri. quod solu[us] de his loquitur quantum ad baptismi efficaci-
em quo ad purgationem a culpa.

Quoniam sequitur quod de significando collata parvulus per
sacram baptismi. Et circa tria principalia quae sunt
Primo quod videtur parvulus baptismi recipiat sancti-
ficationem. Secundo videtur recipiat plenam. Tertio videtur recipiat
equaliter.

Questio. i. k.
¶ Parvulus non possit sanctificari. videtur quoniam Berninus de
liberalitate dicit quod duo sunt ad salutem necessaria. id est
liberalitate et subtilitate. et quoniam potest esse salus nisi sine vo-
luntate consentientis. quia non potest esse sine gratia
dantie. sed in parvulo non est visus liberalitate. et quod non potest esse salu-

Tercio ang. Qui creauit te sine te. non sanctificat te sine te
sed est sine actu tue voluntatis. sed parvulus non habet. quod non potest
sanctificari. **T**ercio voluntas parvuli non mutatur. quod per se habet voluntati
formis respectu gratiae. sed de se parvulus est dare. quod per se
dat non. si hoc est propter mutationem in voluntate suscipi-
entis. quod si in parvulo non mutatur voluntas. non recipit recte. Si
dicas quod parvulus disponit non actu suo sed fidei offerenti
um. esto quod illi essent infideles. tunc quod parvulus damnaretur.

Tercio in sacramento significatio antecedit sacrificatio. quod non existente significacione non est sacrificatio. sed par-
tulo sacramentum non significatur. quia nihil facit in intellectu
eius venire. quod parvulus non sanctificatur. Sed contra
magis sonat ratione. et per conditionem parvulus possit ab
aliquo mutari quam ledi. sed parvulus sine suo sensu possunt
trahere et trahunt culpam. et multo magis gravem. **T**ercio
Ro. v. p[ro]p[ter]e vniuersaliter peccatum intravit in mundum. et p[ro]p[ter]e
vita p[ro]p[ter]e adam peccatum. per eum vita. sed non est minus po-
tentis Christus quam adam. et gratia magis se diffundit quam culpa. quod
si Adam portaret ipsos vicinias sine sensu. multo magis
saluare sacramentum Christi. **T**ercio ipsis suscipiens sacramen-
tum suscipit rem nisi habeat obstaculum. sed parvulus susci-
pit sacramentum et non habet obstaculum. quia voluntas non
repugnat. nec culpa potest resistere. ergo recte.

Tercio. dicitur quod parvulus recipiunt rem sacramentum que est
remissio culpe originalis. et hoc merito passionis Christi. et
alienae fiduci. et virtute sacramenti. et ratione huius est. tunc ratione
divina misericordia. tunc ratione sue importanter. tunc ratione talis cul-
pe. Quia enim per actum alterius sunt culpa attracta. et ipse non
poterat se adiuuare. misericordis deus congruum repu-
tauit eis per alium subveniri. Quia enim pro illa culpa
nullus satisfacere poterat purus homo. ideo subvenit
deus tori humano generi per passionem Christi. Et rursus
quia passio effectum non habet nisi in his qui volunt fieri
memoria Christi et consentiunt. et hoc non poterat parvulus
vel et. ideo subvenit ei voluntas et fides aliena. Sed quod si
deus subvenit postulando. et hec est in sacramento ybi est p[ro]p[ter]
fessio mortis Christi in signo. ideo subvenit per sacramentum
ergo sunt disponentia parvulus ad salutem. **P**rimus est
passio Christi. sed fides aliena. tertius vero et immediatus
est tertius sacramenti. que characterem imprimit. quod ad eum
tiam disponit. et per hoc parente obiecta. Nam primus in-
tellegit de sanctificatione a culpa acta non contraria. **S**ed et
cuidus similius p[ro]p[ter]e. quod parvulus non disponit sed actu su-
um. sed alienum. quia divina misericordia alienam voluntatem
ibi p[ro]p[ter]am reputat. **A**d tertium dicitur quod sacramen-
tum quantitas est de se semper significat et sanctificat. sed tam
in parvulo non habet effectum signandi sed sanctificandi
quia non est e[st]as doctrina. est ramen capar gratia su-
cut et culpe. et hoc est ex largitate divina misericordie. quam
vis est non significat parvulo. ramen alio significat et
quam tribuit parvulo.

Duratio. r. l.
¶ Tertium parvulus recipient plenam. H[ab]et enim causam eius
habitu[m] virtutum. Et quod non videatur Augustinus de baptis-
mo parvulorum. parvulus et si nondum fides que in creden-
tia voluntate consistit. iam tamen ipsius fidei sacramen-
tum voluntate consistit. et non habent habitum fidei. **T**ercio ratione vide-
tur. quia virtus est habitus. sed habitus reddit poten-
tiam facilem ad opus. sed hec non est in parvulo. quod recte.
Tertium virtus est habitus perfectus. quia virtus est quod
habent per se. sed perfectio moris presupponit perfectio
nature. ergo cum in parvulo non sit perfectio na-
ture. nec erit in eo perfectio moris. et sic recte. **T**ertium vir-
tus est habitus potentie motus. sed cognitius precedit
motuum. ergo cum parvuli non sint susceptibilis ba-

Liber

bitus cognitivi nec erunt motivi. **Contra.** Angustinus ad bonifacium. regenerans spiritus in maioribus offerentibus et quibus oblatis communia est. qd eundem effectum habet in magnis et paruis. Item rōne videat quod baptismus ita facit evolare puerum si mortuus ve ad ultum. sed virtutes sūr penne ad voladū in celū. qd parvulus habet virtutes si baptizatur. Item baptismus dicit originale in pueris. sed originale nō solum substantias sed etiā potentias deformat in pueris. ergo si baptismus est perfectum remedium. reformat potentias. Sunt potentie reformant habitus et virtutum. Item baptismus facit parvulum dignū et idoneū ad dores glorie. que sunt visio. dilectio. renitio. Sed ad visionē disponit fide. ad dilectionē charitate ad tentiōem spe. ergo puerus habet virtutes theologicas. et alias p. 21. **N.** quidam dicitur virtutes pueris dari quantū ad radicem nō quādū ad habitus quia datur eis gratia tēlēs culpam nō ve habilitans potentias. quia potentie sunt ligata. vñ non sunt nate habilitari. sed cum potentie soluū. gratia ramificatur in habitus virtutum. Sed hec positio non potest stare. qd tunc aliquis habens virtutes. si ligarentur in eo potentie per stulticiā vel furiam. amitteret cas. quod stultus est dicere. cum sola culpa p. dā. Alta positio est qd datur pueris virtutem ad habitus. sed nō quādū ad visum. Sed tunc queritur quid vocat ibi visus. aut facultas intenditur accus. Si facultas. tū qui haber habitus haber facultatem. nec ē distinguere. Si actus. sed adulsi nō sequuntur virtutib. vt quando alii incedunt. et ramen cōperte habent habitus. sed visus vocat qdam assuefactio ad dicta numeri virtutis. sicut pars dī suis in Job. Ad huc non soluit. quia hec nō est in oībus adultis bonis. Tertia positio est qd dāt eis habitus sed scđm statum imperfectōis. vnde habitus iste quasi mediū ē inter potētiām nudā et perfecta. sicut est visus in oculo canis antenorū diem. Sed ista positio nō potest stare conuenienter. quia perfectio habituum infusorū venit ex gratia. et per id quod habent absq; additioē possunt parvilibene operari cum creverū. Et pterea dōmē qd dāt eis habitus perfecti virtutū sicut et adultis. Quis p. illos nō operent. Propter qd notādū et portio aīe duplicis ipē diuinitur ne debite exante in actus suos. Uno mō a corporis imperfectōe et corruptiōe. et sic impeditur in pueris et stultis et dormientibus. et hoc impeditur ē corporis perfectio et bona dispositio. Alio mō impeditur ab habitu malo et a cōcupis̄tia a culpa. et contraria impeditur. tū ē grā sive virtutes. Virtutes ergo reddit potias faciles ipsos. perficiendo. et sic remouendo culpam. alias autē expeditionē non facunt. vnde cū pueris sit habens virtutēs impeditum. alter remouet p. virtutes. nō virtutēs. et iō nō ē oīno facilis. Hmō autē habitus expeditius habet triplicē orū. Nam qdam ē innat̄. qdam acquisitus. quidam infusus. Primum incipit ex natura. et ab eius principiis orū. et iō ē in natura imperfecta imperfectus. et cū natura crescente crescit. et cum natura perfecta perficit. ut patet in naturali iudicatio. Secundū vero. s. acquisitus orū haber a libero arbitrio. qd nō haber visus donec natura aliq̄ mō perficiat. et ideo sicut natura perfecta. Tertius vero orū haber a deo nō a natura. nec a libero ar. Et qd non habet orū a libero ar. potē ē in pueris sive visum liberis arbitrii. Quia vero non haber orū a natura. potē esse perfectus natura existēre imperfecta. et qd hec parent obiecta. Nam fides aliquād habet infusum. aliquād acquisitum. ut cognitionem substratā. rōne primū ē in pueris.

Quartus

non rōne secundi. **Ad illud qd obicitur de facilitate potissimō. quia habitus ille reddit potentiam facilem. sed non omnino.** **Ad illud qd obr. qd virtus est habitus p. 65** effectus tē. dicendum qd perfectio mortis quedam cit̄ act̄ sita. hec presupponit p. ffectionem nature. Quedam infusa. et hec non presupponit necessario. Posset tamen dici qd potentie naturales in pueris in quibus nate sūt esse virtutes. Hec est de se p. ffecteunt. licet non exstant in actuū propter impedimentum corporis. Unde statim cum anima parvuli soluta est a carne. habet operationes sibi debitas. **Ad illud qd obicitur qd habitus cognitivi sunt fm acquisitionem. tamen gratuiti per infusionem.** Sed queritur. cum cognitivi possint infusioni quare non tantum parvulis. Ratio ē. quia sunt ad cognoscendum. et hunc actuū non habent ante visus rationis. Sed habitus mortui non tantum sunt ad dirigendum. sed ad faciendum dignū gloria. et purificādū a culpa.

Questio. 11.

m

Clūrum equalis gratia datur omnibus parvulis in sacramēto. et sic videtur. quia qd causa differenter imp̄mat effectus. hic non est nisi vel quia agens voluntarium. aut quia si non est voluntarium. tamen differenti modo se habet. vel si eodem modo. mysteria recipiens se habet alio modo. Sed nec sacramentum nec virtus passionis est voluntarium agens. nec ipsum duerificatur. nec parvulus unus est magis dispositus qd alter. ergo tē. **Item** qualicunq; dispositione infans nascatur. et qualicunq; habeat naturalia. unus non nascitur magis peccator. qd altius. ergo pari ratione in regeneratione unus non debet regenerari magis vel melius alio. **Item** unus non punitur magis alio. ergo nec remuneratur. **Contra** bonitas nature dispositio est ad gratiam. ergo ubi melior natura. melior dispositio. qd causa uniusmoter agens magis imp̄mit in magis dispositio. vt lux in aere qd in aqua. qd cum unus puerus melius sit dispositus qd alius. p. 7. **Item** quia deprendit iacob futurum bonum dedit illi gratiam. alteri vero. si frater non dedit. qd permanentur in malitia vidit. qd si puerus qd baptizans quodā preuidet damnos. quodā salvandos. videtur qd soluāndis dare de beatitudinem grām. **N.** dōm. qd gratia mensuraf fm liberalitatē dei dantis. nō fm equalitatē suscipiētis. nisi de cogruo. et hoc fm qd suscipiens se p. parat. nō fm qd ē capar. qd ḡ dā opaib; ibi fm exigētū facit. et viterius vnū non ē dispositus magis qd alter. ideo equaliter omnibus parvulis dat qdūtū ē de lege communi. Quia cum portas eius non sit alligata sacro. non ē necesse qd semper equaliter. sed potest facere cui vult privilegium speiale. **Ad illud qd primo obicitur de agente diverso** mode. Dōm qd illud non valer. quia deus operatur in sacramēto ut agens voluntarium. Similiter nec secundū 69 valer. qd p. pagatio libidinosa hoc facit que cōuersa est ē naturam. et ideo uniusmoter. **Ad illud quod obicitur ad oppositū.** tercio de pena. dicendum qd illud non valer. qd iustitia respicit meritū p. tē. sed misericordia respicit dātis benignitatem. **Ad illud quod obicitur ad oppositū.** dicendum qd bonitas nature non disponit ad grām ut ne 71 cessitas. nec etiā ut cōgruitas. nisi interueniat preparatio determinata. ut sic prepararet sicut natura nata ē capere. Ultimum qd virtus sacramenti non respicit futurum. sed dispositionem. deus autē et sic et sic.

Distinctio. v. de baptismō per cōparationem ad dantes.

Dicitur sciendū est sacerdoti baptismi. rē. Supradictum determinavit magis de baptismō p̄ comparationem ad suscipientes. hic agit de ipso p̄ comparationem ad dantes. hī sūt quibus collata ē potestas baptizandi. Et diuiditur hec pars in duas partes. In prima agit de potestate collata. In secunda agit de his que hanc potestatem expediat vel impediunt. infra dist. sequenti circa mediū. ibi. Hoc etiā sciendū est q̄ licet. rē. Prima

a **J**ustos oꝝz eē p̄ quos baptizat. Sed mībū v̄ q̄ si alio sacerdos sit i peccato mortaliter peccat. S̄z s̄. fa cit ad id qd̄ reetur. ḡ baptizādo nō peccat. C̄ dō. q̄ iste q̄ baptizat. aut ē i pecato notorio. a occulto. s̄ue sic. s̄ue sic. distinguedū ē. q̄ aut ē nō cōscia. t̄ tumē scādalū. t̄ tūc nō peccat baptizādo. s̄z in h̄ ḡ negligit se p̄parare.

DI V

Aug. sup
Ioban.Aug. 5
eramēto t̄ sumē
lā faciēto t̄ sur
crecētūmgrāmatīcū
pādō id ad qd̄ n̄
est idoneus. Siaut̄ notoriū est
peccat scandalis
fādo. t̄ ideo dic
ang. q̄ mūdos
oporet esse mi
nistrōs. q̄ p̄aret
respōsio ad obie
ctū. Nō em̄ pec
cat q̄ facit qd̄ n̄
rebet simplicē.

b **S**i q̄s ḡ ba
ptizauit ebrios.

part habet duas. In p̄ma ostendit magister q̄ sit ipsa potestas que ministris est collata. In scēda vero determinat q̄s ē collata. infra. dist. vi. Nūc q̄bō liceat baptisare. Prima p̄a haber tres partes. In prima p̄e ostendit q̄ potestas baptisandi equaliter ē efficac̄ i omnibus ministris. In secunda h̄o ostendit q̄ sit ista p̄as qm̄ ē solit̄ ministerij exterioris ibi. Qd̄ mīsteriū mībūt. In tēcīa h̄o p̄te ostendit q̄ sit illa p̄as quā dñs potuit dare ministris. sed nō dedit ibi. Queritur q̄ sit illa p̄as. ybi dicit q̄ est potestas cooperatoris.

xps baptizauit. Non tūmeo ad ultimū: nec ebrios. nec homicida. q̄ colubā attēdo p̄ quā mihi dñhic ē q̄ baptisat. Item homicida dedit baptismū xpi. qd̄ sacra fā sanctū ē. vt nec homicida ministrāt polluaf̄. Item i heresi q̄ cūq̄ vel scismate q̄s q̄ in nomine p̄pis t̄ filiū t̄ sp̄ūstī baptisimi sacramētū acceperit. integrū sacramētū accepit. sed salutē q̄ x̄tus ē sacerdi nō habebit. si extra ecclēsiā catholica ipm̄ sacra fā buerit. Debet q̄ ad eccliam redire. nō vt sacra fā baptisimi itey accipiat qd̄ nō debet. Aliq̄ respetere. s̄yti societate catholica vitā accipiat. Baptismū enīz extra eccliaz neq̄ p̄desse. Ibi enīz cuiq̄ p̄desse p̄t baptisimū. vbi p̄t p̄desse elemosina. s̄i ecclēsia. Item ysto Romanū pōtī sexū hōleū iudicat q̄ baptizat. s̄p̄m̄ dei subministrātē ḡfambā baptisimū. s̄z paganū sit q̄ baptizat. In hijs perspicuē cernis baptisimū v̄z bonis t̄ malis dari. t̄ a bonis t̄ a malis. t̄ ipm̄ tū eō sanctū ē. t̄ mun̄ eī eōlē i bonis siue malisue a bonisue a malis baptizentur.

Quidit q̄ sit illa p̄as baptisimi. qm̄ est solius ministerij exterioris.

b

Quia mīsteriū t̄m̄ būt n̄ p̄tē baptisimi. P̄tē em̄ subiret. nūt qd̄ nouit Iohes cū vidit colubā descēdētē sup̄ xpm̄. Ubi Augu. Quid nouerat Iohes bap̄. Dñm̄. Quid nō nouerat. P̄tē dñici baptisimi in nullum hominem a dño trāstitur. s̄z mīsterium plane trāstitur. P̄tē a dño in nemine. s̄z mīsteriū in bonos

rē. Vide male dicere. q̄ ebrie
tas auferri v̄z rō
nis t̄ intēcōnem
sed intēcio necē
sarta ē a baptis
mū. ḡ si ebriosus
caret intēcio. n̄ Aug. de fi
baptisar. Ite q̄ de ad p̄ez
rit si alio s̄ita
ebri⁹ q̄ nō ē om̄i
no i eo ligata rō
dn̄ possit alio d
dicere. s̄yti bal
buciedō dīc. v̄z
sit baptisar. quē
talibā baptisar.

Q̄ nō vide. q̄
ligatio lingue i
gnū ē ligationis
rōis. t̄ necessē ē
rōem ē solutam
ad ea q̄ spectant
ad mīsteriū sac
mētū. ḡ. rē. **E**.
dōm̄. q̄ differen
tia ēm̄ ebri⁹. t̄
ebriosi. Ebrius
em̄ dī facit. sed
ebriosus i cōsue
tudine. t̄benchē
alio s̄ consuens
inebriari aliquā
do sobrius esse i
acru. ita q̄ nō bi
berit multum. t̄
tunc si baptisat
baptisatum est.

Quod querit de
ebrio. dōm̄ q̄ si
babeat ligaram
rationem ad eo
q̄ tollatur inten
tio baptisandi.
et nescit quid fa
ciat. tunc nō ba
ptizat. si autem
ratiō soluta cīrā
tum q̄ scit qd̄ fa
cit. tamen nō oī
modē bene cō
possit. tūc iu

Job. 1.